

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
КЖ1-433/21
23.11.2021. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Милевке Миленковић, председника већа, Марине Илић и Мирјане Војиновић, чланова већа, са записничарем Тамаром Миливојевић, у кривичном предмету окр. „АА“ из ..., због пет кривичних дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окр. „ББ“ из ..., због девет кривичних дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окр. „ВВ“ из ..., због четири кривична дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окр. „ГГ“ из ..., због кривичног дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окр. „ДД“ из ..., због два кривична дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ и због кривичног дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окр. „ЂЂ“ из ..., због четири кривична дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ и три кривична дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окр. „ЕЕ“ из ..., због кривичног дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окр. „ЖЖ“ из ..., због три кривична дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ и четири кривична дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окр. „ЗЗ“ из ..., због дванаест кривичних дела примање мита од којих су десет кривичних дела у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ и шест кривичних дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окр. „ИИ“ из ..., због пет кривичних дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окр. „ЈЈ“ из ..., због три кривична дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окр. „КК“ из ..., због четири кривична дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окр. „ЛЛ“ из ..., због два кривична дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ и окр. „ЉЉ“ из ..., због два кривична дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ и кривичног дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Чачку, Кт.бр.53/16 од 28.04.2021.године и заједничког браниоца окривљених „АА“, „ГГ“, „ДД“, „ЕЕ“, „ИИ“, „ЈЈ“ и „КК“, адвоката Ивана Ћаловића из ... и браниоца окривљеног „ГГ“, адвоката Зорана Спасовића из ..., заједничког браниоца окривљених „ВВ“ и „ЉЉ“, адвоката Драгана Ранђеловића из ..., заједничког браниоца окривљених „ЖЖ“ и „ЗЗ“, адвоката Слободана Николића из ..., браниоца окривљеног „ББ“, адвоката Витомира Ђорђевића из ... и браниоца окривљеног „ЂЂ“, адвоката Бисеније Лазаревић из ..., изјављеним против пресуде Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021.године, која је исправљена решењем Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 21.04.2021.године, након одржаног претреса пред Апелационим судом, као другостепеним, који је отворен у односу на окривљеног „КК“ због једног кривичног дела примање мита из чл.367 ст.1

КЗ и два кривична дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ, описана у ослобађајућем делу пресуде под III тачке 2. и 3. изреке и у односу на окривљеног „ЛЛ“, због два кривична дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ, описана у ослобађајућем делу пресуде под III тачка 3., у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, Горана Петровића, окривљених „КК“ и „ЛЛ“ и њиховог заједничког браниоца, адвоката Ивана Таловића из ..., донео је дана 23.11.2021.године већином гласова

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Чачку, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021.године, исправљена решењем Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 21.04.2021.године, у ослобађајућем делу изреке пресуде под III тачка 3., а поводом исте и по службеној дужности у односу на окривљеног „КК“ у осуђујућем делу пресуде под I тачка 9., у погледу правне оцене и одлуке о казни, тако да гласи:

Окривљени „КК“, ЈМБГ ..., рођен ... године у ..., од оца „ММ“ и мајке „НН“, девојачко ..., са осталим подацима као у изреци првостепене пресуде,

Окривљени „ЛЛ“, ЈМБГ ..., зв. „...“, рођен ... године у ..., од оца „ЊЊ“ и мајке „ОО“, девојачко ..., са пребивалиштем у ..., држављанин РС, писмен, завршио средњу машинску школу, запослен са месечном зарадом у износу од 24.000,00 динара, ожењен, без деце, без непокретне имовине, неосуђиван, не води се други кривични поступак против њега,

КРИВИ СУ

- Што су дана 27.03.2016.године, поступајући по налогу за извршење службеног задатка број 001147 од 25.03.2016.године и дневном распореду рада ... за дан 27.03.2016.године, за период од 06,00 до 14,00 часова, на I сектору (... - ..., државни пут 1Б реда број 22) са задатком „контрола саобраћаја на путевима ТМВ и тахографа), приликом извршења службених задатака наведених у налогу за извршење службеног задатка за које су користили службено моторно возило марке „Фиат Пунто Класик 1,2“, рег. ознаке ..., броја шасије 2FA 18800007043325 и броја мотора 188A40006232480, власништво ...,

- Од 13,11 до 13,18 часова на путном правцу између Рудника и Горњег Милановца заједничким деловањем и по подељеним улогама, примили поклон да у оквиру својих службених овлашћења не изврше службене радње које би морали извршити, тако што су зауставили црни цип марке „Киа“, рег. ознаке (страних) ..., због претицања на пуној линији, из службеног возила је изашао окривљени „КК“ и отишао до ципа и из заустављеног возила изашао је НН возач у црној гардероби, црним качкетом заједно су стајали, њима је пришао окривљени „ЛЛ“ који се потом вратио у службено возило и сео на место возача, окривљени „КК“ је вратио возачу његова документа, који је потом отишао до свог ципа, вратио се и окривљеном „КК“ је предао више неутврђених папирних новчаница у руке, те окривљени „КК“ одлази до службеног возила и окривљеном „ЛЛ“ даје плавичасту папирну новчаницу, поступајући супротно члану 5 став 2 Правилника о начину вршења контроле и непосредног регулисања саобраћаја на путевима и вођењу обавезних евиденција о

примени посебних мера и овлашћења, тако што возило нису уписали у налог као контролисано, нити су НН возачу написали пријаву због прекршаја из члана 331 став 1 тачка 10 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за које је прописана новчана казна од 15.000,00 динара до 30.000,00 динара или казна затвора до 30 дана, заштитна мера забрана управљања моторним возилом у трајању од три месеца и шест казних поена,

- Од 13,25 до 13,22 часова, заједничким деловањем и по подељеним улогама примили поклон, да у оквиру својих службених овлашћења не изврше службене радње које би морали извршити, тако што су у покрету зауставили возило марке „Голф 5“, рег. ознаке ..., којим је управљао „ПП“, а на месту сувозача се налазио „РР“, због уоченог прекршаја претицања на пуној линији из службеног возила су окривљени изашли, пришли возачу заустављеног возила, потом се окривљени „ЛЛ“ вратио и сео у службено возило, окривљени „КК“ је пришао возачу заустављеног возила и саопштио му: „Претицали сте на пуној линији“, а потом је из возила изашао „РР“ држећи у десној руци папирну новчаницу, принео своју десну руку левој руци окривљеног „КК“, након чега су се разишли, а потом је окривљени „КК“ сео у службено возило на место возача, у левој руци је држао новчаницу од 1.000,00 динара, извадио новчаник из десног џепа панталона, потом је извадио свежањ папирних новчаница, новчаницу од 1.000,00 динара спојио са бунтом новчаница, а потом окривљеном „ЛЛ“ дао новчаницу од 1.000,00 динара док је седео на месту сувозача, поступајући супротно члану 5 став 2 Правилника о начину вршењу контроле и непосредног регулисања саобраћаја на путевима и вођењу обавезних евиденција о примени посебних мера и овлашћења, тако што возило нису уписали као контролисано у налог, нити су написали пријаву возачу због прекршаја из члана 331 став 1 тачка 10 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за које је прописана новчана казна од 15.000,00 динара до 30.000,00 динара или казна затвора до 30 дана, заштитна мера у виду забране управљања возилом у трајању од 3 (три) месеца и 6 казних поена,

- чиме је окривљени „ЛЛ“ извршио продужено кривично дело примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 Кривичног законика у вези чл.33 и чл.61 Кривичног законика, а окривљени „КК“ је извршио продужено кривично дело примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 Кривичног законика у вези чл.33 и чл.61 Кривичног законика, у чији састав улази и противправна радња описана у изреци првостепене пресуде под I тачка 9,

па Апелациони суд окривљене применом наведеног законског прописа и на основу одредбе чл.4, 42, 45, 54, 56 тач.3 и чл.57 тач.4 Кривичног законика

О С У Ђ У Ј Е

И то

Окривљеног „КК“ на казну затвора у трајању од **1 (једне) године**, у коју му се има урачунати време проведено у притвору у периоду од 27.12.2016.године до 24.02.2017.године, а **окривљеног „ЛЛ“** на казну затвора у трајању од **8 (осам) месеци**, у коју му се урачунава лишење слободе по решењу о задржавању МУП РС СУК Ку.бр.174/16 од 27.12.2016.године, у периоду од 27. до 28.12.2016.године, које ће се извршити тако што ће их окривљени издржавати у просторијама у којима станују, уз примену електронског надзора, с тим што окривљени не смеју напуштати просторије у

којима станују, осим у случајевима прописаном законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у заводу за извршење казне затвора,

док се жалба Вишег јавног тужиоца у Чачку у преосталом делу, као и жалбе бранилаца окривљених „АА“, „ББ“, „ВВ“, „ГГ“, „ДД“, „ЂЂ“, „ЕЕ“, „ЖЖ“, „ЗЗ“, „ИИ“, „ЈЈ“, „КК“ и „ЉЉ“ **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021.године, под I, оглашени су кривим окривљени „ЗЗ“ да је извршио једно продужено кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву са „ГГ“, „ДД“, „ЂЂ“, „ИИ“ и „КК“, окривљени „ГГ“ да је извршио кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву са окривљеним „ЗЗ“, окривљени „ДД“ да је извршио једно продужено кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву са окривљеним „ЗЗ“, окривљени „ЂЂ“ да је извршио једно продужено кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву са окривљеним „ЕЕ“, „ЖЖ“ и „ЗЗ“, окривљени „ИИ“ да је извршио једно продужено кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву са окривљеним „ЗЗ“, окривљени „ЕЕ“ да је извршио кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву са окривљеним „ЂЂ“ и окривљеним „ЉЉ“, окривљени „КК“ да је извршио кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву са окривљеним „ЗЗ“, окривљени „ЉЉ“ да је извршио једно продужено кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву са окривљеним „ЖЖ“, а изреком пресуде под II окривљени „ЗЗ“ да је извршио једно продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву са окривљеним „ЖЖ“ и „ЈЈ“, окривљени „ЖЖ“ да је извршио једно продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву са окривљеним „ЗЗ“ и „ЉЉ“, окривљени „ЈЈ“ да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву са окривљеним „ЗЗ“, окривљени „ЉЉ“ да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву са окривљеним „ЖЖ“, па је суд претходно окривљеном „ЗЗ“ за извршено продужено кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву, утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 8 (осам) месеци, а за извршено продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву, утврдио казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, окривљеном „ЖЖ“ за извршено продужено кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву, утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 4 (четири) месеца, а за извршено продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву, казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, окривљеном „ЉЉ“ за извршено продужено кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву, утврдио казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, а за извршено кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ у саизвршилаштву,

утврдио казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, па је окривљене осудио и то: окривљеног „ББ“ на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 5 (пет) месеци, у коју казну се има урачунати време које буде провео у притвору од дана и часа лишења слободе, окривљеног „ЗЗ“ на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године и 2 (два) месеца, у коју казну се има урачунати време проведено у притвору почев од 27.12.2016.године до 24.02.2017.године, окривљеног „ЖЖ“ на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 10 (десет) месеци, коју казну да издржи по правноснажности пресуде и у коју му се има урачунати време проведено у притвору почев од 27.12.2016.године до 24.02.2017.године, окривљеног „АА“ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју се има урачунати време проведено у притвору почев од 27.12.2016.године до 24.02.2017.године, окривљеног „ИИ“ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци, у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору од 27.12.2016.године до 24.02.2017.године, окривљеног „ВВ“ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору почев од 27.12.2016.године до 24.02.2017.године, окривљеног „ЉЉ“ на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се има урачунати време проведено у притвору почев од 27.12.2016.године до 24.02.2017.године, окривљеног „ЂЂ“ на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се има урачунати време проведено у притвору почев од 27.12.2016.године до 24.02.2017.године, окривљеног „ДД“ на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, у коју му се има урачунати време проведено у притвору почев од 27.12.2016.године до 24.02.2017.године, окривљеног „ГГ“ на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору почев од 27.12.2016.године до 24.02.2017.године, окривљеног „КК“ на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју му се има урачунати време проведено у притвору почев од 27.12.2016.године до 24.02.2017.године, окривљеног „ЕЕ“ на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, окривљеног „ЈЈ“ на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, у коју му се има урачунати време проведено у притвору почев од 27.12.2016.године до 24.02.2017.године, а према окривљенима „ВВ“, „ЉЉ“, „ЂЂ“, „ДД“, „ГГ“, „КК“, „ЕЕ“ и „ЈЈ“ изречене казне затвора ће се извршити тако што ће их окривљени издржавати у просторијама у којима станују, уз примену електронског надзора, тако што окривљени не смеју напуштати просторије у којима станују, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико осуђени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у заводу за извршење казне затвора.

На основу чл.85 КЗ, према окривљенима је изречена мера безбедности забрана вршења полицијског позива, делатности и дужности у трајању од 1 (једне) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере.

На основу чл.91 КЗ и чл.92 КЗ, одузета је имовинска корист и то од окривљеног „АА“ и „ББ“ износ од 2.000,00 динара, окривљеног „ББ“ и окривљеног „ВВ“ износ од 7.000,00 динара, окривљеног „ЂЂ“ и „ЖЖ“ износ од 2.000,00 динара, окривљеног „ИИ“ и „ЗЗ“ износ од 2.000,00 динара, окривљеног „ДД“ и „ЗЗ“ износ од 2.000,00 динара, окривљеног „ЂЂ“ и „ЕЕ“ износ од 4.000,00 динара, окривљеног „ЗЗ“ и „КК“ износ од 1.000,00 динара и окривљеног „ЗЗ“ износ од 1.000,00 динара.

Окривљени су обавезани да на име судског паушала плате сваки по 12.000,00 динара, на име нужних трошкова долазака у суд сведока износ од по 2.615,00 динара, окривљени „ББ“ на име девет одбрана браниоца по службеној дужности износ од 417.500,00 динара, као и да на име трошкова лечења за времеведеног у притвору плате окривљени „ЈЈ“ износ од 617,00 динара, окривљени „ЉЉ“ износ од 3.835,00 динара, окривљени „ЖЖ“ износ од 640,00 динара, окривљени „ВВ“ износ од 968,00 динара, окривљени „ДД“ износ од 332,00 динара, окривљени „ЂЂ“ износ од 378,00 динара, окривљени „ГГ“ износ од 1.712,00 динара, окривљени „ЗЗ“ износ од 991,00 динар, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а окривљени „ББ“ и износ од 279.750,00 динара на име накнаде трошкова за рад браниоца по службеној дужности код ВЈТ и 1.130,00 динара на име путних трошкова сведока, а окривљени „ВВ“ износ од 69.000,00 динара на име накнаде трошкова за рад браниоца по службеној дужности код ВЈТ, у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Истом пресудом, под III, на основу чл.423 тач.2 ЗКП, ослобођени су од оптужбе под тачком 1. окривљени „ЂЂ“ и „ЖЖ“ да су у саизвршилаштву извршили кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окривљени „КК“, под тачком 2, да је извршио кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 КЗ, окривљени „КК“ и „ЛЛ“ да су радњама под тачком 3. извршили два кривична дела примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окривљени „ЈЈ“ да је под тачком 4. извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359 ст.1 КЗ, а исти окривљени под тачком 5. да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ, окривљени „ЗЗ“ и „ДД“ да су под тачком 6. у саизвршилаштву извршили кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359 ст.1 у вези чл.33 КЗ. У односу на ослобађајући део пресуде, трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 21.04.2021.године, исправљена је неправноснажна пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021.године, утолико што у уводу пресуде у 17 и 18 реду, иза речи „ЂЂ“ из ..., уместо „чији су браниоци Горан Петронијевић и Младен Магделинић, адвокати из ...“, треба да стоји „чији је бранилац Бисенија Лазаревић, адвокат из ...“. У осталом делу пресуда остаје непромењена.

Против цитиране пресуде жалбе су изјавили:

- Виши јавни тужилац у Чачку, у односу на осуђујући део пресуде под I и II изреке, због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.2 ЗКП, одлуке о казнама из чл.441 ст.1 КЗ и одлуке о мери безбедности из чл.85 КЗ, на основу чл.441 ст.2 ЗКП, а у односу на ослобађајући део пресуде, под III изреке, због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.2 ЗКП, повреде кривичног закона из чл.439 тач.2 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из чл.440 ст.1 и 2 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу Вишег јавног тужилаштва у Чачку Кт.бр.53/16 од 28.04.2021.године, изјављену на пресуду Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021.године, која је исправљена решењем Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 21.04.2021.године, и сходно чл.455 ст.2 ЗКП, сам пресуди тако што ће у ослобађајућем делу:

- окривљене „ЂЂ“, „ЖЖ“, „КК“, „ЛЛ“, „ЈЈ“, „ЗЗ“ и „ДД“ огласити кривим за кривична дела која им се стављају на терет и осудити их на казне затвора у

границама прописаних законом, без могућности издржавања истих у просторијама у којима станују,

- окривљене „ББ“, „ЗЗ“, „ЖЖ“, „АА“, „ИИ“, „ВВ“, „ЉЉ“, „ЂЂ“, „ДД“, „ГГ“, „КК“, „ЕЕ“, „ЈЈ“, осуди на казне затвора у дужем трајању од изречених казни, без могућности издржавања истих у просторијама у којима станују и да се у односу на све окривљене изрекне мера безбедности забрана вршења полицијског позива, делатности и дужности, сходно чл.85 КЗ, у дужем трајању од временског периода утврђеног изреком првостепене пресуде,

- бранилац окривљеног „АА“, адвокат Иван Ћаловић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни и одлуке о трошковима, са предлогом да Апелациони суд усвоји жалбу браниоца окривљеног и укине пресуду Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021.године, у осуђујућем делу и у делу одлуке о казни у односу на окривљеног „АА“ и поступак врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи пресуду Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021.године у осуђујућем делу и у делу одлуке о казни, у односу на овог окривљеног, и да се исти ослободи од оптужбе. У жалби је затражио да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа,

- бранилац окривљеног „ББ“, адвокат Витомир Ђорђевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд закаже и одржи „главни претрес“, изведе и понови доказе ради правилног утврђивања чињеничног стања, да на исти позове окривљеног „ББ“ и његовог браниоца, те да по проведеном поступку окривљеног ослободи од оптужбе, с обзиром да није доказано да је починио кривично дело које му је стављено на терет,

- бранилац окривљеног „ВВ“, адвокат Драган Ранђеловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.1 и 2 ЗКП, повреде кривичног закона из чл.439 ст.1 тач.1 и 2 ЗКП и погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања из чл.440 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, закаже седницу већа, на седницу већа позове браниоца и окривљеног „ВВ“, отвори претрес пред тим судом, те побијану пресуду преиначи у смислу жалбених разлога,

- бранилац окривљеног „ГГ“, адвокат Зоран Спасовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се, сходно одредбама чл.449 ЗКП, пред другостепеним судом одржи „главни претрес“, а уколико другостепени суд одлучи да се одлука донесе у седници већа, у том случају је потребно да се обавесте окривљени и бранилац о истој, те да се у односу на овог окривљеног пресуда преиначи и изрекне ослобађајућа пресуда,

- бранилац окривљеног „ГГ“, адвокат Иван Ћаловић, због битних повреда поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни и одлуке о трошковима, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу браниоца и укине пресуду Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021.године у осуђујућем делу и у делу одлуке о казни у односу на овог окривљеног и поступак врати првостепеном суду на поновно одлучивање или

преиначи пресуду Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021.године у осуђујућем делу и у делу одлуке о казни у односу на овог окривљеног и окривљеног „ГГ“ ослободи од оптужбе након отвореног „главног претреса“ пред другостепеним судом,

- бранилац окривљеног „ДД“, адвокат Иван Ђаловић, због битних повреда поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни и трошковима поступка, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу браниоца овог окривљеног и укине пресуду Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021.године у осуђујућем делу и у делу одлуке о казни у односу на овог окривљеног и поступак врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи првостепену пресуду у осуђујућем делу и у делу одлуке о казни, у односу на окривљеног „ДД“, тако што ће истог ослободити од оптужбе, те да одлуку донесе након отвореног „главног претреса“ пред другостепеним судом,

- бранилац окривљеног „ЂЂ“, адвокат Бисенија Лазаревић, због битних повреда кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни и одлуке о трошковима, изречене мере безбедности и одузете имовинске користи, са предлогом да другостепени суд преиначи пресуду Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021.године у осуђујућем делу, у делу одлуке о казни и изреченој мери безбедности, те одлуци о одузимању имовинске користи у односу окривљеног „ЂЂ“, па се исти ослобађа од оптужбе након доношења одлуке да се отвори „главни претрес“,

- бранилац окривљеног „ЕЕ“, адвокат Иван Ђаловић, због битних повреда поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни и одлуке о трошковима, са предлогом да Апелациони суд укине пресуду Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021.године у осуђујућем делу и у делу одлуке о казни у односу на овог окривљеног и поступак врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да преиначи првостепену пресуду у осуђујућем делу и делу одлуке о казни у односу на окривљеног „ЕЕ“, па истог ослободи од оптужбе након отвореног „главног претреса“ пред другостепеним судом,

- заједнички бранилац окривљених „ЖЖ“ и „ЗЗ“, адвокат Слободан Николић, због „свих основа за изјављивање жалбе“, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу и преиначи ожалбену пресуду и окривљене ослободи „од оптужења и одговорности“. У жалби је затражио да Апелациони суд позове браниоца и окривљене на седницу већа и „одржи главни претрес“,

- бранилац окривљеног „ИИ“, адвокат Иван Ђаловић, због битних повреда поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни и одлуке о трошковима, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји жалбу браниоца овог окривљеног и укине пресуду Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021.године у осуђујућем делу и у делу одлуке о казни у односу на окривљеног „ИИ“ и поступак врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи првостепену пресуду у осуђујућем делу и делу одлуке о казни у односу на овог окривљеног и истог ослободи од оптужбе након отвореног „главног претреса пред другостепеним судом“,

- бранилац окривљеног „ЈЈ“, адвокат Иван Ђаловић, због битних повреда поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног

закона, одлуке о казни и одлуке о трошковима, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, усвоји жалбу браниоца овог окривљеног и укине пресуду Вишег суда у Чачку К.бр.14/20 од 13.04.2021.године у односу на овог окривљеног и поступак врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи побијану пресуду у односу на окривљеног „ЈЈ“ и истог ослободи од оптужбе након донете одлуке да отвори „главни претрес“ пред другостепеним судом,

-бранилац окривљеног „КК“, адвокат Иван Ћаловић, због битних повреда поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о казни и одлуке о трошковима, са предлогом да Апелациони суд усвоји жалбу браниоца овог окривљеног и укине пресуду Вишег суда у Чачку К.бр. 14/20 од 13.04.2021. године, у осуђујућем делу и у делу одлуке о казни у односу на овог окривљеног и поступак врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи побијану пресуду у осуђујућем делу и у делу одлуке о казни у односу на окривљеног „КК“ и истог ослободи од оптужбе након донете одлуке да отвори „главни претрес“ пред другостепеним судом,

-бранилац окривљеног „ЉЉ“, адвокат Драган Ранђеловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 1 тач. 11 и ст. 2 тач. 1 и 2 ЗКП, повреде кривичног закона из чл. 439 ст. 1 тач. 1 и 2 ЗКП и погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања из чл. 440 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени суд закаже седницу већа на којој ће позвати браниоца и окривљеног, те отвори претрес пред тим судом и преиначи пресуду у смислу жалбених навода.

Заједнички бранилац окривљених „ЖЖ“ и „ЗЗ“, адвокат Слободан Николић из ... је поднео одговор на жалбу Вишег јавног тужиоца, са предлогом да се иста одбије као неоснована.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу је поднеском КТЖ-457/21 од 25.06.2021. године, предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, као стварно и месно надлежан одбије као неосноване жалбе које су изјавили адвокат Иван Ћаловић из ..., као бранилац окр. „АА“, окр. „ГГ“, окр. „ДД“, окр. „ЕЕ“, окр. „ИИ“, окр. „ЈЈ“ и окр. „КК“, адвокат Витомир Ђорђевић из ..., као бранилац окр. „ББ“, адвокат Драган Ранђеловић из ..., као бранилац окр. „ВВ“ и окр. „ЉЉ“, адвокат Зоран Спасовић из ..., као бранилац окр. „ГГ“, адвокат Бисенија Лазаревић из ..., као бранилац окр. „ЂЂ“ и адвокат Слободан Николић из ..., као бранилац окр. „ЖЖ“ и окр. „ЗЗ“, а усвоји као делимично основану жалбу Вишег јавног тужилаштва у Чачку и на седници већа одлучи на основу чл. 455 ст. 2 ЗКП о одржавању претреса на коме ће се након понављања раније изведених доказа преиначити пресуда Вишег суда у Чачку К-14/20 од 13.04.2021. године, у односу на ослобађајући део, тако да се најпре огласи кривим и то: окр. „ЂЂ“ и окр. „ЖЖ“, због кривичног дела примање мита у саизвршилаштву из чл. 367 ст. 1 у вези чл. 33 КЗ, окр. „КК“, због кривичног дела примање мита из чл. 367 ст. 1 КЗ и окр. „КК“ и окр. „ЛЛ“, због два кривична дела примање мита у саизвршилаштву из чл. 367 ст. 1 у вези чл. 33 КЗ, окр. „ЈЈ“, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст. 1 КЗ и кривичног дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из чл. 359 ст. 1 у вези чл. 33 КЗ, окр. „ЗЗ“ и окр. „ДД“, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из чл. 359 ст. 1 у вези чл. 33 КЗ, па да им се утврде одговарајуће појединачне казне затвора у дужем трајању и за та кривична дела, а и за она кривична дела за која су

оглашени кривим и да се потом осуде на одговарајуће јединствене казне затвора у дужем трајања без могућности издржавања истих у просторијама у којима станују, а у односу на осуђујући део да се окривљени „ББ“, окр. „ЗЗ“, окр. „ЖЖ“, окр. „АА“, окр. „ИИ“, окр. „ВВ“, окр. „ЉЉ“, окр. „ЂЂ“, окр. „ДД“, окр. „ГГ“, окр. „КК“, окр. „ЕЕ“ и окр. „ЈЈ“, осуде на одговарајуће казне затвора у дужем трајању без могућности издржавања истих у просторијама у којима станују, као и да се сходно чл. 85 КЗ, према свим окривљенима изрекну мере безбедности забране вршења полицијског позива, делатности и дужности у дужем трајању.

Апелациони суд је одржао седницу већа, у смислу одредбе чл. 447 ЗКП, дана 20.09.2021. године, у присуству свих оптужених и њихових бранилаца, а у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, на којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са изјављеним жалбама, одговору на жалбу и писаним предлогом Апелационог јавног тужиоца, па је одлучио да се у овој кривичноправној ствари одржи претрес пред другостепеним судом, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у односу на окривљене „КК“ и „ЛЛ“, за кривична дела за која су ослобођени од оптужбе изреком побијане пресуде под III тачка 2 и 3.

Наиме, одредбом чл. 455 ст. 2 ЗКП, је прописано да ће другостепени суд сам пресудити ако је у истом предмету првостепена пресуда већ једанпут укидана, а одредбом чл. 449 ст. 1 ЗКП, да ће се претрес пред другостепеним судом одржати ако је потребно да се због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања изведу или понове ранији докази који су изведени или одбијени од стране првостепеног суда, а постоје оправдани разлози да се предмет не врати првостепеним суду на поновни главни претрес.

На претресу пред другостепеним судом одржаним дана 23.11.2021. године, након разматрања првостепене пресуде у односу на окривљене за које је одлучено да се отвори претрес пред другостепеним судом и упознавања са наводима жалбе и писаног предлога Апелационог јавног тужиоца, изведени су следећи докази: саслушање окривљених „КК“ и „ЛЛ“, читање исказа сведока „ПП“ и „РР“, извршен је увид у налоге за извршење службених задатака број 877 од 07.03.2016. године и број 001147 од 25.03.2016. године и увид у ЦД снимке и извештаје о садржини транскрипата разговора за дан 08.03.2016 године и 27.03.2016. године.

Након оцене доказа који су изведени пред другостепеним судом, потом оцене одбрана ових окривљених, навода у жалби јавног тужиоца, и речи на претресу, Апелациони суд је нашао да је жалба јавног тужиоца делимично основана.

Основано се жалбом јавног тужиоца указује да је у ослобађајућем делу пресуде под III изреке тачка 3 у погледу радње које су окривљени „КК“ и „ЛЛ“ извршили у саизвршилаштву дана 27.03.2016. године, првостепена пресуда заснована на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, будући да су окривљени ослобођени од оптужбе да су извршили предметна кривична дела услед недостатка доказа, а да истовремено првостепени суд није прихватио материјалне доказе у виду аудиовизуелног материјала насталом као резултат посебне доказне радње тајно праћење и снимање, погрешно налазећи да се ради о незаконитом доказу.

Наиме, одредбом чл. 164 ЗКП, је регулисан случајни налаз, те ако је предузимањем посебних доказних радњи прикупљен материјал о кривичном делу или учиниоцу који није био обухваћен одлуком о одређивању посебних доказних радњи, такав материјал се може користити у поступку само ако се односи на кривично дело из чл. 162 овог Законика. С обзиром да се прикупљени материјал неспорно односи на кривично дело из чл. 162 Законика којим је, између осталог, у чл. 162 ст. 1 тач. 2 предвиђено кривично дело примање мита из чл. 367 КЗ, да законом нису прописани други услови за коришћење овог материјала као случајног налаза, то је погрешан став првостепеног суда да извештај о садржини комуникације за наведене дане и садржај репродукције ЦД снимака нису могли бити коришћени као доказ, јер се према ставу првостепеног суда случајни налаз може користити само у односу на оне окривљене који су у смени радили са оптуженима на које је гласила наредба. По оцени Апелационог суда, коришћење случајног налаза као доказа везује се искључиво за кривично дело из члана 162 ЗКП, а не за вођење јединственог или евентуално раздвојеног поступка против наведених лица која имају својство саоптужених јер су обухваћени једним оптужним актом, односно није нужно да је то друго лице саизвршилац или саучесник у криминалној активности заједно са лицем против кога су посебне доказне радње одређене и спроведене.

Увидом у изведене доказе на претресу пред другостепеним судом, у налог за извршење службеног задатка број 1147 од 25.03.2016. године, и дневни распоред рада ПУ ... за дан 27.03.2016. године, за период од 06,00 до 14,00 часова, утврђује се да су полицијски службеници „КК“ и „ЛЛ“, били распоређени на првом сектору (Угриновци – Прељина) државни пут 1 „Б“ реда број 22 са задатком контрола саобраћаја и контрола ТМВ и тахографа, којом приликом су за извршење службеног задатка користили службено моторно возило марке „Фијат пунто Класик 1,2“, регистарских ознака Из садржине аудио-видео снимка уочљиво је да у периоду од 13,25 до 13,32 часова, полицијски службеник „КК“ вози, а окривљени „ЛЛ“ се налази на месту сувозача, окрећу се са паркинга када су уочили да долазећи им у сусрет возило тамне боје претиче возила на пуној линији (што је јасно видљиво на снимку), потом се дају у покрет и заустављање тог возила при чему претичу више возила на коловозу (које радње није имало потребе предузети да возач заиста није учинио прекршај), а дајући мито је избегао покретање прекршајног поступка против њега, крећу се за возилом тамне боје, заустављају исто марке „Голф“ модел 5, регистарских ознака ..., из возила излазе обојица полицајца и одлазе до „Голфа“ који је заустављен иза службеног возила, окр. „ЛЛ“ се враћа и седа у службено возило, напољу остаје окривљени „КК“, који прича са сувозачем „Голфа“ који има на себи црну кожно јакну и бели дукс, сувозач се удаљава потом прилази „КК“, држи у десној руци нешто и приноси десну руку левој руци „КК“, „КК“ седа у службено возило као возач и држи 1.000,00 динара у левој шаци, вади новчаник из десног бочног џепа панталона, вади свежањ новчаница и ову новчаницу на кратко спаја у бунт, а онда даје 1.000,00 динара „ЛЛ“ који је на месту сувозача. У периоду од 13,11 – 13,38 часова службено возило полиције се налази заустављено поред пута паралелно са уздужном осом коловоза на коме се јасно уочава неиспрекидана (пуна) бела линија, након што возило тамне боје пролази ову линију, патрола у покрету зауставља црни џип марке „Киа“ страних регистарских ознака ..., након заустављања излази окривљени „КК“ са места возача, одлази до џипа, убрзано излази и НН возач у црној гардероби и црном качкету, стоји поред свог возила са „КК“, прилази и окривљени „ЛЛ“ који се убрзо враћа у службено возило и седа на место возача. Окривљени „КК“ враћа нешто НН возачу који одлази до

ципа, потом опет до „КК“ коме нешто даје у руке и који окривљеном „ЛЛ“ даје плавичасту новчаницу. Возила нису уписана у налог као контролисана.

Из исказа сведока „ПП“, утврђује се да је критичном приликом управљао возилом марке „Голф“, а са њим је у возилу био сведок „РР“ и заједно су кренули из Обреновца, позади је седела његова девојка, а у Прељини су били заустављени од стране полиције, између Милановца и Прељине почео је да претиче возило, возећи ка Чачку на испрекиданој линији али је радњу претицања завршио на пуној линији, а када се вратио у своју коловозну траку наставио је вожњу ка Чачку, али је на споредном путу стајало полицијско возило које је својим предњим делом окренуто ка коловозу и они су уочили његову радњу претицања, укључили су се у магистрални пут ка Чачку, употребили су светлосну сигнализацију и возили иза њега, један полицајац му је предочио да је начинио прекршај тако што је претицао на пуној линији, он му је објашњавао да је започео радњу претицања на испрекиданој линији, а заиста када је ту радњу довршио била је пуна линија. Његов сувозач је прокоментарисао да нису направили прекршај али је њему личило да ће да се напише пријава, он је остао за воланом, а „РР“ је изашао из возила и после два минута се вратио у његово возило речима да може да вози јер су их пустили.

Сведок „РР“ је навео да ради као возач камиона у међународном транспорту, пошао је са „ПП“ који је момак његове ћерке и управљао је возилом, он је седео на месту сувозача, а његова ћерка је седела позади, на једном делу пута близу Чачка постоји испрекидана линија и возачу је рекао „немој овде“, јер зна да на тој деоници пута обично има полиције, возач је започео радњу претицања на испрекиданој линији, а не може да тврди да ли је завршио док је трајала испрекидана линија или је закачио пуну линију, а том приликом је претекао једно возило. Полицијско возило је било паркирано ван коловоза али на супротној страни у односу на смер њиховог кретања, укључило се на коловоз и пошло за њима, претекло их и стало на једном проширењу ван коловоза гледајући ка Чачку. Из возила је изашао саобраћајни полицајац у униформи који је рекао возачу „знате ли шта сте урадили“, „ПП“ је хтео да објашњава какву је радњу претицања обавио, али је полицајац од њега тражио возачку и саобраћајну, почео да се удаљава од њиховог возила, сведок је изашао из возила, сустигао полицајца, почео разговор са њим тврдећи да није било претицања на пуној линији, разговарао је око 2 – 3 минута са њим, он га је питао шта ради и на крају му је вратио возачку и саобраћајну дозволу. У полицијском возилу је био још један полицајац. На предоченом снимку код јавног тужиоца је навео да нема бели дукс и да он није лице које се види на снимку, али је пуније грађе, а тужилац је визуелним прегледом констатовао да је у питању лице крупније грађе, пунији и видљиво је постојање стомака.

Окривљени „КК“ у својој одбрани на претресу пред другостепеним судом је навео (као и у одбрани у првостепеном поступку) да није крив, да се за 24 године службе нико од грађана није пожалио на његов рад, те да никакав новац није примио, нити тражио у служби. Није било ситуација да је возач убацивао новац у службено возило. Радио је у сменама са колегама који су саоптужени, а и онима који нису. Ретко се дешавало да два дана ради са истим колегом, свакодневно су се мењали.

Окривљени „ЛЛ“ у својој одбрани на претресу пред другостепеним судом, као и у првостепеном поступку је навео да није крив, није сигуран да је тада радио. Радио је три године на решавању наредби судије за прекршаје и више пута је

награђиван од стране председника суда. У патролним листовима је постојала рубрика „опоменути возачи“. На пример возач није ставио појас јер је оперисао срце и тада би само констатовао да је опоменут.

Апелациони суд, као другостепени, је прихватио изведене материјалне доказе и њихову садржину довео у везу са исказима испитаних сведока, па је утврдио да је критичном приликом сведок „ПП“ извршио прекршај претицања на пуној линији, јер није завршио претицање на испрекиданој линији, што ни сам није оспорио, а сумњу сведока „РР“, изражену у његовом исказу у погледу идентитета лица које ван сваке разумне сумње пружа новчаницу окривљеном „КК“ која се у даљем временском следу догађаја види у руци окривљеног „КК“, Апелациони суд није прихватио, налазећи да је управљена на помоћ окривљеном и дата у циљу како себе не би евентуално изложио кривичној одговорности као давалац мита. Такође, имајући у виду садржину видео записа логично је да су полицијски службеници уочили прекршај претицања на пуној линији, који је учинио НН возач црног ципа страних регистарских ознака, будући да је зауставна позиција полицијског службеног возила управо указивала на могућност уочавања такве врсте прекршаја (преко пута неиспрекидане линије на коловозу), а даље радње су предузете у циљу предочавања возачу учињеног прекршаја. Апелациони суд је ценио одбране окривљених као порицање радњи које су им стављене на терет, па исте није прихватио налазећи да су демантоване изведеним доказима и дате су у циљу избегавања кривице.

Следствено томе Апелациони суд налази, да су описаним радњама окривљених остварени елементи продуженог кривичног дела примање мита у саизвршилаштву из чл. 367 ст. 1 КЗ у вези чл. 33 и 61 КЗ, јер између истих постоји временска повезаност, јединство умишљаја и коришћење исте ситуације, које су окривљени извршили заједничким деловањем и са подељеним улогама, да су примили поклон како не би извршили службену радњу коју су морали извршити односно како након уоченог прекршаја претицања на пуној линији не би предузели радње на документовању извршеног прекршаја из чл.331 ст.1 тач.10 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, са прописаном казном, као у изреци ове пресуде, односно нису га евидентирали у самом налогу, нити га процесуирали подношењем прекршајне пријаве, при чему су поступали са директним умишљајем, као саобраћајни полицајци свесни да примају поклон како не би извршили службене радње које су морали извршити након уоченог прекршаја, а што су и хтели и жељену последицу и остварили, свесни забрањености свог деловања, при чему њихова урачунљивост током поступка није доведена у сумњу. Окривљени су били свесни заједничког деловања, будући да су наступали као чланови саобраћајне патроле, у којој један полицијски службеник има задатак да поднесе прекршајну пријаву за учињени прекршај, а други полицијски службеник има улогу доказног средства (код одређене врсте прекршаја), тако што у прекршајном поступку даје исказ као сведок на околности учињеног прекршаја, а што је у конкретном случају изостало управо из разлога примљеног новца као мита, који је био мотив да се не изврше службене радње које су морале бити извршене.

С обзиром да је окривљени „КК“, у осуђујућем делу пресуде под I тачка 9. оглашен кривим да је у саизвршилаштву са окривљеним „33“ дана 18.03.2016. године, извршио једно кривично дело примање мита из чл. 367 ст. 1 у вези чл. 33 КЗ, те да је описана радња извршена у временском континуитету, коришћењем исте ситуације, са јединственим умишљајем, као и радња извршена дана 27.03.2016. године у саизвршилаштву са окривљеним „ЈЛ“, то је Апелациони суд по службеној дужности

поводом жалбе јавног тужиоца, преиначио првостепену пресуду у осуђујућем делу у погледу правне оцене радњи оптуженог и одлуке о казни, па је окривљеног „КК“ огласио кривим да је извршио једно продужено кривично дело примање мита из чл. 367 ст. 1 КЗ у вези чл. 33 и 61 КЗ.

Супротним поступањем окривљени „КК“ би био доведен у тежи положај у односу на остале окривљене који су оглашени кривим за продужено кривично дело примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 КЗ у вези чл.33 и 61 КЗ (са различитим бројем радњи извршења), а коју правну квалификацију је јавни тужилац прихватио неизјављивањем жалбе у том делу, иако је све окривљене оптужио да су извршили самостална кривична дела (сами или у саизвршилаштву).

Приликом одлучивања о врсти и висини казне према окривљенима „КК“ и „ЛЛ“, Апелациони суд је имао у виду све околности у смислу чл. 54 КЗ, које су од значаја да казна буде мања или већа, па је окривљенима од олакшавајућих околности ценио да је окривљени „КК“ породичан човек и отац троје деце, а окривљени „ЛЛ“ породичан човек, да раније нису осуђивани, од отежавајућих околности бројност радњи у саставу продуженог кривичног дела, па је утврђеним олакшавајућим околностима дао значај нарочито олакшавајућих околности у смислу чл.56 тач.3 КЗ, и окривљенима ублажио казне испод законом прописаног минимума применом чл.57 ст.4 КЗ, налазећи да се и са ублаженим казнама може остварити сврха кажњавања и окривљеног „КК“ осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му је, у смислу чл.63 КЗ, урачунао време проведено у притвору, а окривљеног „ЛЛ“ на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, у коју му је, у смислу чл.63 КЗ, урачунао време проведено на задржавању, налазећи да су исте адекватне врсти и тежини кривичног дела и степену кривице окривљених и да су као такве нужне и довољне да се у свему постигне сврха кажњавања у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из чл. 4 и 42 КЗ, а имајући у виду личност окривљених и њихов ранији живот, истовремено одредио да ће се казна извршити у просторијама у којима окривљени станују уз примену електронског надзора, на начин као у изреци пресуде, сходно чл.45 ст.5 и 6 КЗ, налазећи да за остварење сврхе кажњавања није нужно да окривљени казну издржавају у заводу за извршење кривичних санкција.

Испитујући првостепену пресуду у ослобађајућем делу под III, по жалби јавног тужиоца, Апелациони суд налази да је у преосталом делу жалба јавног тужиоца неоснована, те да су окривљени правилно ослобођени од оптужбе применом одредбе чл.423 тач.2 ЗКП, а из следећих разлога:

Наиме, у погледу радње за коју је окривљени „КК“ ослобођен од оптужбе под тачком 2. извршене дана 08.03.2016. године, Апелациони суд налази да је и поред чињенице да првостепени суд погрешно није прихватио случајни налаз у односу на овог окривљеног, из изведених доказа се не може са сигурношћу утврдити да је возач извршио прекршај прописан одредбом чл. 61 ст. 1 тач. 6 Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима јер опис овог прекршаја не произилази из транскрипта разговора који је окривљени водио са возачем заустављеног возила, а који је инкорпорисан у чињенични опис дела дат у диспозитиву оптужнице.

Одредбом чл.61 ст.1 тач.6 поменутог Закона је прописано да ће се казнити за прекршај физичко лице чије је недељно време управљања возилом дуже од дозвољених 56 часова, а краће од 60 часова, супротно чл.5 ст.2 овог Закона, док је чл.5

ст.2 (који регулише време управљања возилом) прописано да недељно време управљања возилом не сме да буде дуже од 56 часова. Из садржине снимка са DVD и извештаја о транскриптатама разговора, који су као докази изведени на претресу пред другостепеним судом, произилази да је окривљени предочио НН возачу да је имао вожњу дужу од шест сати, да је скратио одмор и учинио прекршај као власник предузетничке радње и као возач камиона, из чега се не може извести несумњив закључак да се ради о прекршају који је назначен у оптужном акту, па је окривљени „КК“ правилно ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело примање мита из чл.367 ст.1 КЗ. Жалбом јавног тужиоца у погледу овог кривичног дела се само тврди да из наведене формулације која произилази из транскрипта разговора, произилази управо прекршај наведен у оптужном акту и потенцира се на деловима снимка на којима се види да је НН возач предао новчанице окривљеном „КК“ (неутврђене врсте и количине), који наводи немају значај који им придаје подносилац жалбе и не морају водити другачијем закључку суда.

Надаље, окривљени „БЂ“ и „ЖЖ“ правилно су ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело примање мита у саизвршилаштву из чл.367 ст.1 у вези чл.33 КЗ, за радње извршене под тачком 1. с обзиром да се није могао утврдити прекршај који је возач „СС“ извршио и о томе је првостепени суд дао јасне и за овај суд прихватљиве разлоге у образложењу пресуде на које другостепени суд упућује. Јавни тужилац у жалби износи сопствену оцену изведених доказа и тврди да се на снимку уочава да је таблица нечитка, запрљана, а што потврђује и сведок „СС“, којим наводима се не доводи у сумњу закључак првостепеног суда и јасни и убедљиви разлози које је првостепени суд дао у образложењу пресуде.

У погледу радње за коју је окривљени „ЈЈ“ ослобођен од оптужбе под тачком 4. извршене дана 27.02.2016. године, из чињеничног описа дела датог у изреци се не може закључити да је возач извршио прекршај из чл.61 ст.1 тач.6 Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима (цитиран у претходном образложењу ове пресуде, у вези радње под тачком 2.), док се жалбом јавног тужиоца у том делу само указује да су се снимци и транскрипти разговора могли користити као доказ, што је тачно, али из истих доказа се не би дошло до другачијег закључка.

Насупрот наводима јавног тужиоца, правилно је окривљени „ЈЈ“ ослобођен од оптужбе за радње под тачком 5, правилним прихватањем исказа сведока „ТТ“ са главног претреса, који је појаснио да је помешао више догађаја и да не остаје при исказу који је дао пред јавним тужиоцем који га није упозорио да није дужан да износи чињенице које би га могле изложити кривичном гоњењу, па је у сумњи решио у корист окривљеног, док се жалбом јавног тужиоца само даје другачија оцена изведених доказа, чиме се не доводе у сумњу закључци првостепеног суда. Следствено томе, правилно је окривљени „ЈЈ“ ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359 ст.1 КЗ (тачка 4) и кривично дело злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из чл.359 ст.1 КЗ у вези чл.33 КЗ (тачка 5).

Такође, правилно је првостепени суд одлучио да окривљене „ЗЗ“ и „ДД“ за радње извршене дана 28.02.2016. године описане под тачком 6. ослободи од оптужбе, јер није доказано да су исте извршили и о томе је дао правилне разлоге које прихвата и Апелациони суд. Жалбом јавног тужиоца се у овом делу само даје сопствено тумачење ДВД снимка и транскрипта разговора, а не указује се на неке нове

чињенице или доказе који би довели у сумњу закључак првостепеног суда да није доказано да су окривљени у саизвршилаштву извршили кривично дело злоупотреба службеног положаја из чл.359 ст.1 КЗ у вези чл.33 КЗ.

Апелациони суд је одбио предлог заједничког браниоца окривљених „ЛЛ“ и „КК“, адвоката Ивана Ђаловића са претреса пред другостепеним судом, да се као незаконит доказ издвоји ЦД снимак од 27.03.2016. године, указујући да не постоји образложен предлог Вишег јавног тужиоца судији за претходни поступак да се примени посебна доказна радња, да не постоји наредба Вишег јавног тужиоца да се снимци препишу и прекуцају и да било ко то уради од Службе унутрашње контроле, да не постоје дневни извештаји достављени судији за претходни поступак, те да је протекао рок од шест месеци који је императиван да би се уопште CD снимак могао ставити на терет окривљенима, који разлози су истицани и у изјављеној жалби браниоца окривљеног „КК“ и жалбама бранилаца осталих окривљених на првостепену пресуду у осуђујућем делу, па ће о томе бити речи у даљем образложењу пресуде.

Следствено томе, Апелациони суд налази да након отвореног претреса пред другостепеним судом у односу на окр. „КК“ и окр. „ЛЛ“ има места преиначењу првостепене пресуде делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца, а поводом исте и по служберној дужности, на начин као у изреци ове пресуде, а да је жалба јавног тужиоца изјављена на ослобађајући део пресуде у преосталом делу неоснована, са раније наведених разлога датих у образложењу ове пресуде.

Жалбе бранилаца окривљених изјављене на првостепену пресуду у осуђујућем делу оцењене су као неосноване, а из следећих разлога:

Битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.11 ЗКП.

- бранилац окривљених „АА“, „ГГ“, „ДД“, „ЕЕ“ и „ИИ“, адвокат Иван Ђаловић, без указивања у чему се огледа неразумљивост изреке,

- бранилац окривљеног „ЂЂ“, адвокат Бисенија Лазаревић, без указивања у чему се састоји неразумљивост изреке,

- бранилац окривљеног Владана Петровића, адвокат Иван Ђаловић, наводећи да је изрека пресуде неразумљива, иако није спорно да се ради о службеним лицима у обављању послова – службених задатака у делу у коме је наведено да је окривљени заједно са окр. „33“ поступио заједничким деловањем и подељеним улогама, с обзиром да се из изреке не види у чему су то подељене улоге сваког од учиниоца кривичног дела, а посебно је неразумљиво јер није чињенично описано у чему се огледа њихово заједничко деловање, а које се огледа у томе да нису предузели службене радње како би се возач санкционисао подношењем прекршајне пријаве због прекршаја из ... Неразумљивост изреке се огледа и у постојању прекршаја када се наводи да је окривљени зауставио сведока, а због прекршаја претицања другог возила, јер није јасно наведено на ком делу пута је то било и како се огледала радња претицања, имајући у виду ситуацију постојања и испрекидане и неиспрекидане линије. Неразумљивост се огледа и у томе што није у изреци чињенично описано нашта се односе чланови Закона о безбедности саобраћаја на путевима и нашта се

односи члан 33 став 1 тачка 10 наведеног Закона, као и члан 55 став 3 тачка 15 цитираног Закона,

- бранилац окривљеног „КК“, адвокат Иван Ћаловић, јер првостепени суд не наводи битне елементе института саизвршилаштва и то свест о заједничком деловању и претходни договор окривљених, а што је суд био дужан да „у диспозитиву“ пресуде изричито назначи,

- бранилац окривљеног „ЈЈ“, адвокат Драган Ранђеловић наводи да је изрека пресуде неразумљива јер се „под тачком I број 13“ изреке наводи да окривљени „ЈЈ“ дана 15.03.2016.године против возача није написао пријаву због неког од прекршаја из чл.326 ст.1 ЗОБС, а у изреци пресуде „под бројем 12 (иста тачка)“ није наведен тачан назив закона на који се суд позвао, односно наведени закон не постоји па остаје да се претпоставља да се ради о Закону о радном времену посаде возила у друмском саобраћају и тахографима („Сл.гласник РС“ бр.96/2015), а иста ситуација је под тачком II број 4. изреке.

Насупрот изјављеним жалбама по основу битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.11 ЗКП, Апелациони суд, као другостепени, налази да је изрека првостепене пресуде у односу на ове окривљене разумљива, да садржи назначење чињеница и околности које чине битна објективна и субјективна обележја кривичних дела за која су оглашени кривим, као и оних од којих зависи примена одређене одредбе кривичног закона, тим пре што изрека пресуде садржи само чињенични супстрат субјективног и објективног бића предметних кривичних дела. Ненавођење пуног назива закона којим је предвиђен прекршај уочен од стране полицијских службеника, који није процесуиран, насупрот наводима жалбе браниоца, адвоката Драгана Ранђеловића, не чини изреку пресуде неразумљивом.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.3 ЗКП.

Бранилац окривљених „АА“, „ГГ“ и „ЕЕ“, адвокат Иван Ћаловић у изјављеним жалбама наводи да суд није поступао заједно са члановима већа на главном претресу од 03.04.2018.године, када је бранилац оспорио аудио видео снимке и њихову аутентичност, оспорио је транскрипт прекуцаног наводног видео снимка од стране Службе унутрашње контроле, оспорио је време транскрипта наводног догађаја и минута који су достављени у видео записима, оспорио је глас на снимцима, лица са снимака где је наводно јавна тужба указала да се ради о оптуженима, оспорена је аутентичност и чињеница да се у спорним ситуацијама ради о новцу, као и о било каквој новчаној вредности, на крају оспорена је аутентичност налога за извршење службеног задатка у свим елементима.

По оцени Апелационог суда, као другостепеног, наводи жалбе да је суд био непрописно састављен су без утицаја на правилност и законитост побијане пресуде, нити имају карактер апсолутно битне повреде одредаба кривичног поступка, с обзиром да је након укидања првостепене пресуде решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-614/19 од 03.06.2020.године главни претрес почео изнова и на њему су уз сагласност окривљених и бранилаца поновљени изведени докази и извршен је преглед аудио и видео снимака који су резултат посебне доказне радње тајног праћења

и снимања. Осим тога, дана 03.04.2018.године је одржано припремно рочиште пред председником већа у складу са одредбама процесног закона, односно чл.346 ЗКП.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.9 ЗКП.

- жалбом браниоца окривљеног „АА“, адвоката Ивана Ћаловића се указује да је првостепени суд у односу на радњу 2. изреке, у односу на окривљеног „АА“, прекорачио оптужбу на тај начин што наводи временски период од 09:12 до 09:33 часова, и радњу која се наводно у том периоду догодила да би се након тога навела радња наводног бројања новца која радња је на снимку забележена у наводно време од 11:32:40 часова, па је неразумљиво на који начин суд повезује ова два временска интервала, поготово из разлога што је овакав закључак донет на основу сачињених видео снимака очигледно монтираних.

У погледу радње 5., суд је такође прекорачио оптужбу, будући да се радње „бројања новца“ уочавају знатно изван временског интервала од 13,15 до 13,21 часова, односно у периоду од 13,24 до 13,27 часова, а по оспореном времену које се показује на снимцима.

По оцени Апелационог суда, насупрот наводима жалбе, оптужба није прекорачена, будући да су радње бројања новца чињенично описане у подигнутој оптужници, а првостепени суд је само време тих радњи уподобио времену наведеном на аудио – видео снимцима, сходно резултатима доказног поступка, крећући се у оквиру временског периода који је окривљенима стављен на терет као време извршења кривичног дела.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.1 ЗКП.

- бранилац окривљеног „ББ“, адвокат Витомир Ђорђевић наводи да се првостепена пресуда заснива на фотокопијама налога за извршење радних задатака, што представља доказ на коме се не може заснивати судска одлука,

- бранилац окривљеног „ВВ“, адвокат Драган Ранђеловић, указује да се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог Законика не може заснивати, јер против оптуженог „ВВ“ није донета наредба којом се налаже тајно праћење и снимање, па одбрана сматра да докази прикупљени посебним доказним радњама представљају недозвољене доказе и да су исти прибављени супротно чл.16 ст.1 ЗКП. Наредба судије за претходни поступак Вишег суда у Чачку Кпп.16/16 односи се на тајно праћење и снимање осумњиченог „ЉЉ“ (нема никакве везе са радњама окр.“ВВ“), па се извештаји о садржају комуникација нису могли прибавити на основу исте. Самим тим извештаји о садржају комуникација прибављени су супротно чл.166 – 169 ЗКП. Судија за претходни поступак је својим поступањем прекршио одредбе чл.173 ст.2 ЗКП, којом одредбом се упућује на примену чл.170 ЗКП по завршетку мере тајног праћења и снимања. Бранилац истиче да када је реч о случајном налазу из чл.164 ЗКП, суд не сме да користи снимке против лица за које нема наредбе судије за претходни поступак, будући да у предметним ситуацијама ништа није случајно већ управо супротно, имајући у виду чињеницу да је полицијски руководиоца одређивао ко

ће од саобраћајних полицајаца са ким радити у контроли, односно бити у возилу на посебним мерама,

- бранилац окривљеног „ЉЉ“, адвокат Драган Ранђеловић, у жалби истиче исте наводе као у жалби коју је изјавио у својству браниоца окривљеног „ВВ“, додајући да извештај о садржају комуникација не садржи целокупан разговор између оптужених, већ представља виђење предметних ситуација од стране службеника који је саставио извештај,

- бранилац окривљеног „ГГ“, адвокат Зоран Спасовић, указује да по завршетку примене посебне доказне радње тајног праћења и снимања, судији за претходни поступак нису достављени нити снимци, нити посебни извештаји са елементима предвиђеним чл.170 ст.1 ЗКП и наведени материјал требало је доставити судији за претходни поступак запечаћен и печатиран и о отварању запечећених пошиљки без повреде печата и адреса са омотима у којима се материјал налазио судија за претходни поступак је морао сачинити записник, како је то предвиђено одредбом чл.170 ст.2 ЗКП, што није испоштовано и тако прикупљен и достављен материјал судија за претходни поступак доставља јавном тужиоцу што је дефинисао чл.170 ст.2 ЗКП, што није урађено, већ је сав материјал директно прослеђен јавном тужиоцу. Примена тајног праћења и снимања као посебна доказна радња је законски прецизно дефинисана одредбом чл.171, 172 и 173 ЗКП, према одредби чл.173 ст.2 ЗКП по завршетку тајног праћења и снимања сходно се примењују одредбе чл.170 ЗКП, што значи да ће се прикупљени материјал у примени тајног праћења и снимања морао запечаћен, упакован и печатиран прво доставити судији за претходни поступак који је о пријему и отварању без повреде адресе и печата са сачуваним омотима морао сачинити записник, па тек након тога да сав материјал достави јавном тужиоцу. Прескакањем достављања судији за претходни поступак материјала и обавезе сачињавања записника постоји основана сумња да јавни тужилац у законом предвиђеном року покренуо кривични поступак па се има применити правило „ne bis in idem“ (у сумњи у корист окривљеног), па је код таквог стања ствари сав материјал прикупљен у поступку тајног праћења и снимања морао бити уништен, а не коришћен као доказ у кривичном поступку како је то предвиђено чл.163 ст.1 ЗКП,

- бранилац окривљених „ДД“, „ЕЕ“, „ИИ“ и „ЈЈ“, адвокат Иван Ћаловић у изјављеним жалбама указује да се пресуда претежно заснива на тонском запису достављеном уз видео запис који је очигледно недозвољен доказ прибављен без претходне наредбе судије за претходни поступак. Како наредбом судије за претходни поступак није наложен тајни надзор комуникације из чл.166 ЗКП, ни према једном лицу у току поступка, а која истражна мера по својим елементима, циљу одређивања и дубином задирања у приватност лица се драстично разликује од мере тајног праћења и снимања из чл.171 ЗКП, првостепени суд је морао издвојити све доказе који садрже аудио записе као недозвољене, а уместо тога суд је одлучио да пресуду заснује управо на изјавама лица која су се на снимцима налазила. Тајно праћење и снимање као специјална истражна мера за циљ има утврђивање контаката које осумњичени остварује на јавним местима и на местима на којима је приступ ограничен и како законодавац није изричито назначио у нормама које регулишу тајно праћење и снимање да ова мера укључује и тонско снимање, то чињеница да ни у предлогу јавног тужиоца, а ни у наредби судије за претходни поступак, нема помињања тонског – аудио снимања, то је исти у току поступка незаконито коришћен, односно исти је недозвољен доказ и на њему се не може заснивати правноснажна судска пресуда,

- бранилац окривљеног „БЂ“, адвокат Бисенија Лазаревић, указује да је побијана пресуда заснована искључиво на „материјалу добијеним применом мере тајног праћења и снимања, односно на аудио снимцима садржаним на компакт дисковима тзв. транскриптима разговора, односно извештајима о садржају комуникације и аудио снимака“, а да се ради о незаконито прибављеном доказу произилази из дописа судије за претходни поступак Вишег суда у Чачку Кпп.пов-17/2016 од 10.09.2018.године, из кога произилази да судији за претходни поступак нису достављена ни писма, ни пошиљке, из ког разлога није сачињаван записник, већ је материјал, у складу са чл.170 ст.2 ЗКП, достављен тужиоцу. Оваквим поступањем судија за претходни поступак је прекршио одредбу чл.173 ст.2 ЗКП, којом је прописано да се по завршетку ове мере сходно примењују одредбе чл.170 ЗКП. Како судија за претходни поступак није поступио у складу са одредбом чл.170 ЗКП, то ни докази прибављени применом ових мера не могу бити законити. Такође, транскрипти разговора су незаконити докази јер исти не представљају транскрипте преслушаних разговора, јер се у списима и не налазе аудио разговори између окривљених. Суд је прихватио ове доказе предложене од стране тужилаштва путем којих је тужилаштво увело у доказну грађу извештаје о садржају комуникације који не садрже интегрални разговор између окривљених, већ представљају опис догађаја онако како га види службено лице које је сачињавало исти извештај. Отуда су нетачни наводи из образложења побијане пресуде да између онога што се чује на снимцима и онога што је наведено у извештају постоји апсолутна тачност и поклапање онога што се чује и онога што је написано,

- заједнички бранилац окривљених „ЖЖ“ и „ЗЗ“, адвокат Слободан Николић, указује да су по питању тајног праћења докази прикупљени незаконито, јер наведена радња има процесне недостатке који се огледају у томе што није достављен посебан извештај о снимцима: ко је вршио снимање, опис техничких средстава и резултати примене надзора – које су чињенице утврђене (чл.173 ст.2 у вези чл.170 ст.1 ЗКП), недостаје записник судије за претходни поступак о пријему материјала, комуникација између унутрашње контроле, судије за претходни поступак и ВЈТ је без пријемних печата између полиције, суда и ВЈТ (приватна коренспонденција), па се не може утврдити валидност коришћених доказа у законском року у складу са чл.163 ЗКП. Без резултата примене тајног праћења – „који су докази утврђени“, подносиоцима кривичне пријаве и ВЈТ су дате могућности произвољног опажања према унапред постављеном циљу са пуно пристрасности и супротности. Прибављени доказ комуникације је у супротности са чл.16 ст.1 ЗКП, јер је прибављен на незаконит начин, односно супротно чл.166 – 167 ЗКП, без дозволе суда и на њима се не може заснивати судска одлука по чл.84 ст.1 ЗКП. Паралелно са тајним снимањем вршена је и доказна радња „тајни надзор комуникације“, без предлога ВЈТ и дозволе суда, што је супротно чл.167 – 170 ЗКП. Суд у образложењу пресуде не прави разлику између ова два законска доказа, већ их поистовећује,

- бранилац окривљеног „ЈЈ“, адвокат Иван Ђаловић, указује да се „транскрипти разговора“ не могу користити као доказ јер недостаје писана наредба надлежног јавног тужиоца да се изврши у целини или делимично преписивање и описивање снимака, које није било у надлежности радника Службе унутрашње контроле, већ је по писаној наредби јавног тужиоца наведене радње требало да обави стручно лице Вишег јавног тужилаштва у Чачку или друго стручно лице, а по посебном одобрењу судије за претходни поступак.

Насупрот наводима изјављених жалби, Апелациони суд, као другостепени, налази да првостепена пресуда није заснована на недозвољеном доказу, па тиме није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.1 тач.1 ЗКП.

Одредбама чл.171 до 173 ЗКП је прописана посебна доказна радња тајно праћење и снимање и регулисани су услови за одређивање, наредба о тајном праћењу и снимању и спровођење тајног праћења и снимања. Да би ова посебна доказна радња била одређена потребно је да постоји образложени предлог јавног тужиоца и образложена наредба судије за претходни поступак, која садржи податке о осумњиченом, законски назив кривичног дела, разлоге на којима се заснива сумња, означење просторија, места или превозног средства, овлашћење за улазак и постављање техничких уређаја за снимање, начин спровођења, обим и трајање посебне доказне радње (чл.172 ст.2 ЗКП). Одредбом чл.173 ст.1 ЗКП је, између осталог, прописано да наредбу извршава полиција, те да се по завршетку тајног праћења и снимања сходно примењују одредбе чл.170 ЗКП. Одредбом чл.170 ЗКП, која се односи на достављање извештаја и материјала по завршетку тајног надзора комуникације (посебна доказна радња регулисана одредбама чл.166 до 170 ЗКП) је предвиђено да орган који спроводи посебну доказну радњу по завршетку тајног надзора комуникације доставља судији за претходни поступак снимке комуникације, писма и друге пошिल्ке и посебан извештај који садржи: време почетка и завршетка надзора, податке о службеном лицу које је надзор спровело, опис техничких средстава која су примењена, број и расположиве податке о лицима обухваћеним надзором и оцену о сврсисходности и резултатима примене надзора (став 1). Судија за претходни поступак ће приликом отварања писама и других пошилки пазити да се не повреди печати и да се омоти и адресе сачувају. О отварању ће саставити записник. Сав материјал добијен спровођењем тајног надзора комуникације доставиће се јавном тужиоцу (став 2). Јавни тужилац ће одредити да се снимци добијени употребом техничких средстава у целини или делимично препишу и опишу (став 3).

Одредбом чл.225 ст.2 Закона о полицији је прописано да Сектор унутрашње контроле предузима мере и радње у складу са законом којим се уређује кривични поступак на откривању и сузбијању кривичних дела корупције и других облика коруптивног понашања, као и других кривичних дела полицијских службеника и других запослених у Министарству, извршених на раду или у вези са радом.

Из списка предмета произилази да је МУП РС СУК дописом 06/1 Стр.пов.бр.11/16 од 06.12.2016.године, судији за претходни поступак у прилогу доставио 278 транскрипата на 359 страна у вези оперативне обраде „Брђани“, те да је судија за претходни поступак актом Кпп.пов.бр.15-22/2016 од 08.12.2016.године доставила Вишем јавном тужиоцу поменути извештај МУП-а Београд од 06.12.2016.године, као допуну материјала достављених ВЈТ Чачак поводом исте мере дана 08. и 20.09.2016.године, а који је судији за претходни поступак достављен дана 07.12.2016.године. Дописом Кпп.пов.бр.15/2016 од 08.09.2016.године судија за претходни поступак је Вишем јавном тужиоцу доставила извештај и материјал – 21 ЦД/ДВД-Р добијених спровођењем мера из чл.504е ст.1 овог Законика, по иницијалној наредби судије за претходни поступак Кпп.пов.15,16,17,18,19,20,21 и 22/16 од 24.02.2016.године, а по предлогу ВЈТ Чачак Стр.Пов.11/16 од 24.02.2016.године, а у смислу чл.170 ст.2 ЗКП. Дописом под истим бројем од 20.09.2016.године судија за

претходни поступак је Вишем јавном тужиоцу доставила аудио и видео материјал 4 ЦД/ДВД-Р као допуну материјала који је тужиоцу достављен 08.09.2016.године. Дописом Кпп.пов.17/2016 од 10.09.2018.године судија за претходни поступак се изјаснила да судији за претходни поступак нису достављена ни писма, ни пошिल्ке (јер се у конкретном случају радило о мери тајног праћења и снимања, а не о мери тајног надзора комуникације), услед чега у вези ове посебне доказне радње, односно пријема материјала није сачињен записник, већ је материјал у складу са чл.170 ст.2 ЗКП, достављен јавном тужиоцу.

Наредбом Вишег суда у Чачку Кпп.пов.16/16 од 24.02.2016.године који је донео судија за претходни поступак Вишег суда у Чачку, наложено је тајно праћење и снимање осумњиченог „ЉЉ“, полицијског службеника саобраћајне полицијске испоставе ... у службеном путничком моторном возилу марке „Фиат Пунто класик“ 1-2, рег. Ознаке П 050-110, са навођењем броја шасије и броја мотора и на јавним местима – отвореном простору на подручју тзв. Ибарске магистрале на релацијама Угриновци – Прељина, Прељина – Катрга и Прељина – Овчар бање због постојања основа сумње да осумњичени врши кривична дела примање мита из чл.367 КЗ и злоупотреба службеног положаја из чл.359 КЗ. Наредбу ће спровести служба за специјалне истражне методе МУП РС и полицијски службеници Сектора унутрашње контроле МУП РС и утврђено је трајање мере (које није спорно у овом кривичном поступку). У образложењу је наведено да је Виши јавни тужилац у Чачку доставио предлог Стр.пов.10/16 од 24.02.2016.године, наводећи да је Сектор унутрашње контроле доставио овом тужилаштву допис број 06,1 Стр.пов.бр.11/16 од 23.02.2016.године иницирајући јавном тужиоцу да судији за претходни поступак предложи доношење наредбе за тајно праћење и снимање из чл.171 ЗКП, потом се наводи садржај иницијативе и закључак судије за претходни поступак да би доказивање ових кривичних дела изазвало несразмерне тешкоће, нарочито при чињеници да се евентуална примопредаја новца обавља без присуства трећих лица, односно сведока, те због немогућности прибављања материјалних доказа на други начин суд је нашао да су испуњени услови за одређивање посебне доказне радње јер се исти резултат не би могао постићи на начин којим се мање ограничавају права грађана. Судија за претходни поступак је истог дана донео наредбе о тајном праћењу и снимању осумњичених „ЗЗ“, „ББ“ и „ЂЂ“, са идентичном садржином, под различитим пословним бројевима.

Из списка предмета произилази да је Виши јавни тужилац у Чачку донео наредбу о спровођењу истраге дана 27.12.2016.године против 34 лица (дакле, и других лица која нису обухваћена предметним кривичним поступком), да је дана 19.01.2017.године донео наредбу о проширењу истраге против осам лица, а дана 01.02.2017.године наредбу о проширењу истраге према окривљеном „ББ“.

Имајући у виду стање у списима предмета Апелациони суд, као другостепени, налази да је посебна доказна радња тајно праћење и снимање одређена на основу закона јер су били испуњени законски услови за њено одређивање (образложен предлог јавног тужиоца и образложена наредба судије за претходни поступак), исту је спровео надлежни орган, Служба за специјалне истражне методе и Сектор унутрашње контроле у складу са законом којим се уређује кривични поступак, по завршетку тајног праћења и снимања материјал добијен овом посебном доказном радњом је достављен судији за претходни поступак, у складу са законом, а судија је исти материјал проследила јавном тужиоцу (о чему постоје доставнице о пријему

материјала) који је у законском року од шест месеци након упознавања са материјалом прикупљеним коришћењем посебне доказне радње, покренуо кривични поступак против овде окривљених. Чињеница да судија за претходни поступак није сачинила записник приликом пријема материјала од стране органа који је спроводио посебну доказну радњу, уз образложење да нису била у питању писма и друге пошиљке, већ аудио и видео материјал на ЦД-у и писани транскрипти разговора, нема такав значај какав им придају изјављене жалбе и не чини одређивање и спровођење ове посебне доказне радње, као и сам доказни материјал прикупљен спровођењем те посебне доказне радње незаконитим. Чињеница да нису достављени дневни извештаји током спровођења посебне доказне радње (у смислу чл.173 ст.1, друга реченица, ЗКП) не чине наведене доказе незаконитим у мери да се на њима не може засновати судска одлука, имајући у виду да су посебне доказне радње одређене у законом прописаном поступку наредбом судије за претходни поступак на основу образложеног предлога јавног тужиоца, да је исту спровела полиција као надлежни орган, те да је одбрана имала могућност да током истраге, као и у првостепеном поступку, изврши увид у сав доказни материјал и стави евентуалне примедбе. Осим тога, дневни извештаји се подносе на захтев јавног тужиоца и судије за претходни поступак (чл.173 ст.1 ЗКП), а у списима предмета нема доказа да су такви захтеви постојали, а да орган који спроводи ову меру није по њима поступио.

Апелациони суд, насупротив изјављеним жалбама, налази да посебна доказна радња тајно праћење и снимање подразумева и могућност видео и аудио снимања, односно сачињавања тонских записа и транскрипата преслушаних разговора, јер закон овакву могућност не забрањује, тако да су изјављене жалбе по овом законском основу оцењене као неосноване.

Осим тога, из списка предмета произилази да су јавном тужиоцу током тужилачке истраге сви налози за извршење службених задатака достављени у оригиналу, те да су након сравњења да су фотокопије верне оригиналу, оригинали враћени полицији, тако да коришћене фотокопије налога у кривичном поступку немају карактер незаконитих доказа, како се то неосновано истиче изјављеном жалбом.

Такође, неосновано се жалбом браниоца окривљеног „ВВ“ истиче да материјал није могао да буде коришћен у односу на њега као случајни налаз, јер према њему није била донета наредба за спровођење ове посебне доказне радње, са разлога датих у претходном образложењу ове одлуке које је засновано на одредби чл.164 КЗ.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.2 ЗКП.

- бранилац окривљеног „ББ“, адвокат Витомир Ђорђевић, наводи да постоји знатна противречност између оног што се наводи у разлогима пресуде о садржини исправа и самим тим исправама јер се из снимка види да саобраћајни полицајац (за кога одбрана тврди да није у питању окривљени „ББ“) предочава возачу „ЂЂ“ дана 06.03.2016.године да је учинио прекршај и пошто овај „кука и моли“ да му се не пише пријава, одлучује да заиста њу и не напише, а поклон прима након донете одлуке да не изврши службену радњу, што представља обележја лакшег кривичног дела из чл.367 ст.4 КЗ,

- заједничком жалбом браниоца окривљених „ЖЖ“ и „ЗЗ“, адвоката Слободана Николића, се указује да је изрека пресуде контрадикторна сама себи, јер су сви снимци учињени супротно Правилнику о начину употребе средстава за снимања у саобраћају („Службени гласник РС“, бр.86/2016 и то чл.3 ст.2) где стоји да се снимцима документују саобраћајни прекршаји и други деликти аутоматским препознавањем регистарских таблица који је прекршај учињен. Снимцима се у овом предмету доказује супротно, стоји НН возило, НН прекршај и сл, па су самим тим неподобна доказна средства.

Цитираним жалбама, као и осталим изјављеним жалбама браниоца окривљених којима се првостепена пресуда побија по основу наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, при чему се цитира законски текст прописан наведеном одредбом, а да се не указује конкретно ни на једну битну повреду одредаба кривичног поступка, по оцени Апелационог суда, као другостепеног, суштински посматрано, првостепена пресуда се побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, па су жалбе изјављене по овом законском основу оцењене као неосноване.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.3 ЗКП.

- жалбом браниоца окривљених „ЖЖ“ и „ЗЗ“, адвоката Слободана Николића се указује да је пресуда заснована на доказима који нису изведени на главном претресу, односно да је извршен увид у снимке ван главног претреса како од судије, тако и од окривљених и бранилаца, што не може бити основ за доношење пресуде,

- жалбом браниоца окривљеног „ДД“, адвоката Ивана Ђаловића, се указује да је „на претресу“ од 05.03.2019.године бранилац изнео предлог за издвајање списка који се односе на исказ сведока „УУ“ и „ФФ“, јер исти није био позван „на претрес“ приликом саслушања сведока „УУ“ 20.01.2017.године и „ФФ“ 19.01.2017.године, на који начин је окривљеном и његовом браниоцу онемогућено право на равноправно учествовање у поступку и онемогућено постављање питања сведоцима, а која би била од утицаја на исход поступка „чиме је начињена битна повреда одредаба кривичног поступка из чл.300 ст.1 ЗКП“, јер тужилац може саслушати сведока без присуства браниоца једино уз претходно одобрење судије за претходни поступак, сходно чл.300 ст.6 ЗКП.

По оцени Апелационог суда, наведене жалбе су неосноване у овом делу, имајући у виду да је на записнику о главном претресу од 10.03.2021.године констатовано да су репродуковани ЦД снимци и да су прочитани транскрипти разговора и да је на тај начин завршен доказни поступак, на шта присутне странке и браниоци окривљених нису имали примедби. Осим тога, у поновном поступку, након доношења решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-614/19 од 01.06.2020.године, када је главни претрес почео изнова, бранилац, адвокат Иван Ђаловић је био сагласан да се прочитају искази сведока „УУ“ и „ФФ“, па су наводи жалбе који се односе на поступање браниоца, суда и јавног тужиоца, у ранијој фази кривичног поступка пре укидања првостепене пресуде, оцењени као неосновани и без утицаја на законитост и правилност пресуде.

Жалбе бранилаца окривљених изјављене по основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања оцењене су као неосноване, а из следећих разлога:

Изрека пресуде под I тачка 1. (окр. „АА“ и окр. „ББ“).

- бранилац окривљеног „АА“, у вези радње извршене 20.03.2016.године од 8,02,40 до 8,09,29 часова, наводи да се на ЦД снимку не уочава прекршај, да је саслушани сведок „ХХ“ на саслушању пред ВЈТ 24.01.2017.године изјавио да му полицијски службеници нису предочили прекршај који је начинио, на главном претресу од 30.10.2018.године сведок није упозорен на чл.95 ЗКП на ком је прочитан исказ сведока пред ВЈТ, па је нејасно на основу којих доказа се дошло до закључка о постојању прекршаја на страни заустављеног возача. На самом снимку се уочава да је заустављени возач тек након враћених докумената предао нешто полицијским службеницима, али се из истог снимка не може закључити да се ради о новчаници, па је очигледно да се не може радити о кривичном делу из става 1, већ евентуално из става 4 члана 367 КЗ. Бранилац је оспорио лица која се налазе на видео снимку, па је нејасно на који начин је суд утврдио које лице на снимку је наводно „ББ“, а које лице је наводно „АА“. Ниједним изведеним доказом није утврђено да се уопште ради о новчаници на снимку, нити је одузета новчаница, па није утврђен ни серијски број новчанице.

У погледу радње извршене у периоду од 09:12:25 до 09:33:30 часова, у жалби се указује да је погрешан закључак суда да је окривљени „АА“ примио поклон – новац како у оквиру својих службених овлашћења не би извршио радњу коју је морао извршити, што се може закључити из самог аудио снимка као и извештаја о садржају комуникације, јер се из истог закључује да је полицијски службеник заустављеном лицу вратио службена документа и изјавио: „ја сам те пустио, немаш никакву обавезу, да не испадне сада, возиш млеко, сваки дан смо ту виђамо се, греота да те пишем“, којом радњом у целости се оспорава став суда и закључак на основу изјаве окривљеног „ББ“ „ја га доведем до стања да мора да части“, да су то управо оне ситуације где се возачи испитују где раде, шта раде возачи, бивају у неком страху и доводе се у ситуацију да моле за опроштај прекршаја да им се не пише пријава и да у том смислу полицијцима дају новац. Исказ сведока „ЦЦ“ је контрадикторан осталим доказима, јер се из исказа саслушаног сведока закључује да је исти прво дао поклон, након чега му је полицијски службеник вратио документа и пустио га да иде, а која чињеница се разликује са оспореним видео снимком и извештајем о садржају комуникације у којем се јасно уочава да полицијски службеник који је зауставио возача враћа документа и пушта га без икаквог захтева поклона и без икакве обавезе.

У погледу радње извршене у периоду од 11:35:00 до 12:06:10 се указује да извештај о садржају комуникација има битне разлике у односу на сам ток аудио снимка, а из видео записа се уочава да полицијски службеник приликом контроле заустављеног возача није уочио прекршај и његов закључак је био да прекршај на страни заустављеног лица и не постоји, након чега полицијски службеник враћа документа у 12:02:35, том приликом не захтевајући никакав поклон из разлога што на страни возача нема одговорности за наводни прекршај. У односу на ову радњу не може се говорити о постојању саизвршилаштва јер окривљени „ББ“ није имао никакав физички, ни вербални контакт са контролисаним возачем, а окривљени „ББ“ је упознат да заустављени возач није извршио никакав прекршај и да ће бити пуштен. На спорним

снимцима се лица полицијских службеника не уочавају, па суд до закључка о којим лицима се ради долази поново на основу извештаја о садржини комуникација што није могао учинити, већ је идентитет лица морао утврдити на основу доказа изведених у току поступка.

У погледу радње извршене у периоду 12:14:15 до 12:23:30 часова, на оспореном видео снимку се види да се окривљени „АА“ уопште не налази у службеном возилу, па лице које је било ван возила није могло имати свест о саизвршилаштву у односу на наведену радњу. Из видео снимка није могуће закључити постојање прекршаја, нити полицијски службеници предочавају прекршај који су наведеном приликом наводно уочили, па исказ сведока који наводи да је претицао на пуној линији није од значаја за одлучивање о постојању прекршаја. У изреци пресуде је утврђено да окривљени нису уписали у налог као контролисано возило које су зауставили, док се из самог видео снимка јасно уочава да су оба полицијска службеника извршила управо ову радњу где један од полицијских службеника наглас изговара регистарске таблице заустављеног возила и након тога врши упис. На снимку се не види примопредаја новца, што суд не узима у обзир, нити узима у обзир чињеницу да се заустављеном возачу прво враћају документа, па је тек онда наводно извршена радња за коју суд претпоставља да је радња давања поклона.

У погледу радње извршене у периоду 13:15:00 до 13:21:59 часова, се указује да током поступка није изведен доказ саслушањем сведока контролисаног возача на околности постојања прекршаја, а чак и да се узме у обзир оспорени аудио снимак, из истог се закључује да полицијски службеници никада нису тражили поклон од заустављеног возача, као и да су возачу вратили документа пре радње за коју суд сматра да је радња давања новца, те да се на тај начин никако не може говорити о кривичном делу из „чл.357 ст.1 КЗ“. Из оспореног снимка се види да полицијски службеник узима контролни лист како би у њему унео податке о контролисаном возилу, а окривљенима се у изреци пресуде ставља на терет да нису уписали у налог као контролисано заустављено возило. Навод из образложења првостепене пресуде да возачи бивају у неком страху и доводе се у ситуацију да моле за опроштај прекршаја и да им се не пише пријава и да у том смислу полицајци дају новац заснован на изјави окривљеног „ББ“ „ја га доведем до стања да мора да части“ је неправилан, јер изазивање страха није релевантна чињеница из које суд може донети закључак о постојању кривичног дела које се окривљенима ставља на терет,

- бранилац окривљеног „ББ“, у жалби наводи да се на ЦД снимцима не налази окривљени „ББ“ (бранилац не познаје истог окривљеног, али му је његов кум сугерисао да на снимку није окривљени ни по гласу, нити по лику, а ниједан од полицајаца саокривљених на посебно питање председника већа није потврдио да је са њим на снимку окривљени „ББ“), па је нејасно како је првостепени суд утврдио присуство окривљеног „ББ“, сем што је тај закључак извео довођењем у везу са налозима за извршење радних задатака које је повезао са снимком и то фотокопијом налога за извршење радних задатака који, према ставу жалбе, није могао бити прихваћен као доказ.

Изрека пресуде под I тачка 2. (окривљени „ВВ“ и „ББ“).

- жалбом браниоца окривљеног „ВВ“, адвоката Драгана Ранђеловића се указује да се ожалбена пресуда заснива на снимцима (незаконито прибављеним

посебним доказним радњама), као и на исказима саслушаних сведока „ЋЋ“, „ЧЧ“ и „ЦЦ“, а против именованих сведока не постоји пресуда Прекршајног суда за прекршај из чл.331 ст.10 ЗОБС, не постоји захтев за покретање прекршајног поступка, из снимака се прекршаји не виде, а сведоци оспоравају постојање прекршаја или дају контрадикторне исказе, а суд доноси закључак да прекршаји постоје. У изреци пресуде се наводи да поступајући по налогу на сектору 4 (стадион ФК „Борац“... добро је познато да се стадион ФК „Борац“ налази на локацији градски бедем у ширем центру ...), а окривљенима се ставља на терет да су возила заустављали у Сарачковцима и у близини Горњег Милановца, што припада сектору 1, а што указује да окр. „ББ“ и окр. „ВВ“ или нису имали наведени налог или се нису налазили на месту које се наводи у изреци пресуде.

Изрека пресуде под I тачка 3. (окривљени „ЗЗ“ и „ГГ“).

- бранилац окривљеног „ГГ“, адвокат Зоран Спасовић у жалби указује да је окривљени поступио по налогу за извршење задатка 04.03.2016.године у периоду од 06,00 часова до 14,00 часова, кривично дело је наводно извршио у периоду између 09,36 до 0,43 часова, што значи чак и да је примио било какав поклон после 14,00 часова то није кривично дело за које је осуђен. Контролисано лице као возач возила рег. ознаке ..., марке „Фолксваген“, без идентификационих података, уписано је као контролисано лице, а у изреци пресуде се утврђује супротно. Према изреци произилази да је окривљени примио мито од неког „ШШ“, који није саслушан као сведок, нити је током поступка утврђен његов идентитет, па је нејасно како је суд утврдио да се уопште ради о том лицу. Окривљени је наводно примио мито, црвену новчаницу, па је нејасно на основу чега суд закључује да се уопште ради о било којој новчаници, да ли је иста валидна, да ли је домаћа, страна, важећа или неважећа,

- бранилац окривљеног „ГГ“, адвокат Иван Ћаловић, у жалби наводи да се на самом снимку види да окривљени „ГГ“ уписује заустављено возило у налогу као контролисано, са истим регистарским ознакама које возило и поседује, па из налога о контролисаним возилима од 04.03.2016.године се јасно уочава да је окривљени извршио дужност уписа заустављеног возила као контролисаног. Из видео снимка се ни на који начин не може закључити, нити се чује да један од саокривљених помиње да возач није имао везан појас, односно из видео снимка као јединог доказа на коме је суд засновао жалбену пресуду постојање прекршаја се ни на који начин не може закључити, па ни то што се на видео снимку чује да један од окривљених помиње да возач није имао везан појас, ни у ком случају не значи да прекршај постоји већ представља субјективно запажање службеника које не мора бити тачно. На видео снимку се уочава да се приликом неформалне конверзације између два службена лица о прекршају због невезаног појаса говори о сасвим другом контексту, чак и пре него што су запазили лице које су зауставили, док се пре тога уочава конверзација о преласку кроз семафор на црвено светло и претицање на пуној линији, па је нејасно како је суд утврдио да се у спорној ситуацији ради управо о прекршају невезивање појаса, а не о друга два прекршаја који се помињу на снимку. Из тог разлога је и правило да се приликом санкционисања постојећег прекршаја у прекршајном налогу као сведок наводи други службеник који је био у патроли са службеним лицем који саставља прекршајни налог. Саслушане полицијске старешине су током поступка сагласно изјавили да ношење личног новца у службеном возилу није забрањено, па то што наводно окривљени „ГГ“ на снимку из левог џепа вади неутврђене новчанице никако не указује да су исте стечене кривичним делом које му се ставља на терет.

- жалбом браниоца окривљеног „ЗЗ“, адвоката Слободана Николића, се само указује да у кривичној пријави стоји НН возачу, НН прекршају, а у оптужници и пресуди стоји невезан појас, односно да се ради о измишљеном прекршају и недоказаном у ситуацији када је оптужница у супротности са видео снимком на коме се само чују речи „ЗЗ“ и предлог да „ошинемо“ прекршај невезаног појаса.

Изрека пресуде под I тачка 4. (окривљени „ЗЗ“ и „ДД“).

- бранилац окривљеног „ДД“, адвокат Иван Ђаловић у жалби наводи да је у пресуди наведено да је окривљени вршио мерење брзине уређајем „Фама“, а на основу изведених доказа - видео записа јасно се уочава да је наводно окривљени „ДД“ мерење вршио уређајем за мерење брзине Т Ласер III. Потом из видео записа се не уочава след догађаја дат у изреци да „УУ“ у разговору саопштава окривљеном „ЗЗ“ да је из ..., живи у насељу ..., познаје неке полицајце, долазе до возила... Видео записом за период од 11:18 до 11:31 час, који се односи на заустављање сведока „УУ“, јасно се може утврдити да је наводно окривљени „ДД“ изјавио у тренутку када је окривљени „ЗЗ“ напуштао службено возило да није извршио мерење уређајем „Фама“, па је очигледно да није утврђено постојање прекршаја прекорачење брзине коју чињеницу потврђује и сведок „УУ“, који је навео да сматра да је возио око 50 км на час и посумњао да радар није био укључен. Да би се могло говорити о постојању овог кривичног дела неопходно је било да су окривљени након извршеног мерења брзине уређајем „Фама“ тражили од сведока поклон или да избришу снимак на уређају (што је у току поступка утврђено као немогуће) или да не напишу прекршајну пријаву против сведока (што такође није било могуће, с обзиром да у том тренутку није постојао доказ у виду видео записа на уређају „Фама“).

У погледу радње извршене 28.02.2016.године од 12:12 до 13:43 часова се указује да се на видео запису не може уочити тренутак евентуалног давања поклона, нити вредност предатог поклона, да је суд закључак о временском трајању извео на основу два видео записа што указује да су снимци сечени и монтирани, те да су извештаји сачињени филмски. У конкретном случају се може говорити једино о евентуалном постојању кривичног дела из става 4 члана 367 КЗ. Прекршај прекорачења брзине не може постојати уколико је исти уочен од стране полицијских службеника, већ једино уколико је исти снимљен уређајем за мерење брзине радаром. С тим у вези сведок „АА1“ је изјавио да не може да се поднесе пријава за прекорачење брзине ако ту ситуацију није регистровао радарски увиђај, те полицијски службеник није обавезан да напише пријаву, па како се из књиге радара која се у целости поклопила са самим снимцима из радара уочава да у односу на спорна возила није утврђено прекорачење брзине, јасно је да окривљени нису ни могли написати пријаву. Сведок „ББ1“ је навео да осим радара полицајац може да утврди брзину возила увидом у тахографски листић, а голим оком не може да утврди брзину. С обзиром да у току поступка није утврђена тачна брзина којом су се кретала возила којим су управљали „УУ“ и „ФФ“, нејасно је на који начин је суд у изреци пресуде утврдио да су исти учинили прекршај из чл.334 ст.1 тач.9 Закона о безбедности саобраћаја на путевима,

- бранилац окривљеног „ЗЗ“, адвокат Слободан Николић, у погледу радње извршене 28.02.2016.године наводи да је исти по радном налогу са „ДД“ процесуирао 17 возача због прекорачења брзине доказане снимцима са радара и два

возача за друге прекршаје, да би сигурно процесуирали још три возача да су доказали прекршај радаром. Радаром није мерена брзина у оба случаја.

Изрека пресуде под I тачка 5. (окривљени „ЂЂ“ и „ЗЗ“), тачка 6., тачка 7. (окривљени „ЗЗ“) и тачка 8. (окривљени „ИИ“ и „ЗЗ“).

- бранилац окривљеног „ЂЂ“, адвокат Бисенија Лазаревић у жалби наводи да сведок „ВВ1“ тврди да прекршај није учинио, нити је претицао на пуној линији, нити је новац дао, нити му је новац окривљени тражио, нити се то на снимцима види, нити се види примопредаја новца, у изреци пресуде стоји сиве и црвене новчанице, а није утврђено да су уопште новчанице у питању баш у тој боји. Није утврђено у чему се састоји заједничко деловање и подељене улоге између окривљених „ЂЂ“ и другог члана патроле, тј. окривљеног полицајца, шта који ради, посебно ако се има у виду исказ сведока „ГГ1“, заменика командира саобраћајне Полицијске испоставе у ..., који тврди да прекршајну пријаву подноси и потписује један од полицајаца из патроле и то онај који је прекршај уочио, а други полицијски службеник је у контроли само сведок поступка. У пресуди нема речи о томе ко је уочио прекршај, ко је требало да поднесе и потпише прекршајну пријаву. Ниједним изведеним доказом није утврђено постојање прекршаја из чл.331 ст.1 тач.10 ЗОБС-а.

- бранилац окривљеног „ИИ“, адвокат Иван Ђаловић, у погледу прве радње извршене 06.03.2016.године у периоду од 16,42 до 16,45 часова наводи да из исказа сведока и на снимку није могуће уочити постојање прекршаја, нити је са сигурношћу утврђено постојање прекршаја, те да је суд пропустио да у образложењу пресуде наведе речи једног од „службених положања“ од 16:45:12 часова, „... пуштам те другарски...“, па с обзиром да се на самом снимку не може са сигурношћу говорити да се уопште ради о новчаници, нити је иста новчаница одузета од окривљеног, нису утврђени основни елементи за постојање кривичног дела примање мита. У случају да се ради о предаји новца, службена лица поклон нису тражили ниједном приликом, а прво су вратили документа возачу, па тек онда примили наводни поклон.

У погледу радње извршене у периоду од 16,49 до 17,03 часова се указује да суд није саслушао сведока „ДД1“, да се на спорном видео снимку не може јасно уочити о којој се новчаници ради, те да ли се уопште ради о новчаници, па је нејасно како је суд у изреци утврдио да је заустављено лице полицијским службеницима дало износ од 1.000,00 динара, када се тај износ не види на снимку, нити се у извештају о садржају комуникације исти износ помиње.

У погледу радње извршене у периоду од 17,24 до 17,28 часова сведок „ЂЂ1“ у свом исказу не потврђује да је начинио било какав прекршај, из видео снимка, ни из видео извештаја о садржају комуникације се не уочава да су полицијски службеници саопштили заустављеном да је претицао више возила. Ако је суд из неког разлога дошао до закључка о постојању прекршаја из исказа сведока „јесам само прошао без затвора, не вреди...“, учинио је очигледну грешку јер се из самог снимка јасно уочава да се ова изјава сведока односи на чињеницу да је приликом заустављања попрскао службено лице које га је зауставило.

У погледу радње извршене у периоду од 17,38 до 17,43 часова се наводи да је суд пропустио да саслуша сведока наводног „ЕЕ1“ из ..., те је пропустио да утврди идентитет лица које је извршило наводну радњу „примање мита“, па с обзиром

на наведено у току поступка није утврђено да ли се уопште ради о новчаници, а коју чињеницу је бранилачка страна у целости оспорила.

У погледу радње извршене од 17:58 до 18:09 часова није утврђено да је окривљени „ИИ“ од сведока тражио мито, као ни чињеницу да ли је сведок наведени новац наводно окривљеном „ИИ“ предао пре или после враћања докумената, с обзиром да сведок није био условљен давањем мита, тј. да ће службеник полиције искористити свој положај да не покрене поступак против сведока, а да је пре свега тога од сведока примио одређен поклон.

- жалбом браниоца окривљеног „ЗЗ“, адвоката Слободана Николића, се у погледу радње под тачком 5. наводи да је возач негирао прекршај претицања на пуној линији, на снимку се види кров возила, али не коловоз и пуна линија, а пријава није писана јер није доказан прекршај.

У погледу радње под тачком 6. се наводи да је возач имао противпожарни апарат, али није сигуран да ли је имао потврду. Противпожарни апарат који има налепницу – жиг, то је замена за потврду у складу са Законом о метрологији (члан 21-25). Саобраћајна полиција није овлашћена за вршење ове врсте контроле и подношење прекршајних пријава, већ Дирекција за метролошки надзор.

У погледу радње под тачком 7. се наводи да је чиста произвољност да је учињен прекршај из члана 56 став 1 тачка 4 Закона ... о тахографима.

У погледу радње под тачком 8. се указује да је окривљени оптужен за пет радњи, према подацима из видео снимака ради се о претицању на испрекиданој линији када је падала киша, слаба видљивост, било је одрона према извештају о радном налогу. Колона возила се није могла утврдити. Када се предочавају непостојећи прекршаји може се радити само о повреди радне дужности.

Изрека пресуде под I тачка 9. (окр. „КК“ и окр. „ЗЗ“)

- бранилац окривљеног „КК“, адвокат Иван Таловић у жалби наводи да се на самом видео запису уочава да окривљени „КК“ није био присутан приликом разговора између сведока „ЖЖ1“ и окривљеног „ЗЗ“, исти се на видео запису уочава тек после 10:38:15 часова, након што је извршио контролу на заустављеном теретном моторном возилу марке „Ман“. На основу саме изјаве окривљеног „ЗЗ“ „био је у претовару 300 кг“ се не може са сигурношћу утврдити да се иста односи на заустављеног „ЖЖ1“, нити је у току поступка изведен иједан доказ којим би се ови наводи потврдили, иста изјава се може односити на било које друго заустављено возило јер је сведок „ЖЖ1“ био изричит да он наведени прекршај није начинио, а из извештаја о садржају комуникације од 07.10.2016.године се наводи да је „ЖЖ1“ изјавио „јесам натоварио“, која чињеница сама за себе не може указивати на постојање прекршаја. Након тога је суд прешао на период од 13:01:11 часова, више од два сата од спорног видео снимка, где се види да окривљени „КК“ из џепа вади новац и предаје окривљеном „ЗЗ“, указујући да све старешине у току поступка сагласно изјављују да ношење личног новца у службеном возилу није забрањено, па је погрешан закључак првостепеног суда да је окривљени „КК“ предао „ЗЗ“ прво онај новац који је наводно „ЗЗ“ примио од „ЖЖ1“. Саизвршилаштво претпоставља заједничко учествовање у радњи извршења, па на страни окривљеног „КК“ не постоји елемент заједничког

учествовања из разлога што се ни из исказа сведока, ни из приложеног видео снимка не може утврдити постојање заједничког учествовања,

- жалбом браниоца окривљеног „ЗЗ“, адвоката Слободана Николића се наводи да је на снимку вршена контрола возача и највероватније је показана отпремница, а није проверовано да ли је отпремница и количина робе била стварна. Прекршај се доказује записником са ваге.

Изрека пресуде под I тачка 10. (окр. „ЂЂ“ и окр. „ЕЕ“) и тачка 11. (окр. „ЂЂ“ и окр. „ЖЖ“)

- бранилац окривљеног „ЂЂ“, адвокат Бисенија Лазаревић указује да се наводни прекршај од 19.03.2016.године не види на приложеном видео снимку, а саслушани „ЗЗ“ посредством Интерпола изјавио је да се не сећа спорне ситуације, нити да је икада имао искуство или ситуацију са припадницима полиције. Суд није утврдио постојање прекршаја, а прекршај се утврђује пресудом Прекршајног суда, није чак ни накнадно поднета прекршајна пријава од стране јавног тужиоца или унутрашње контроле - подносиоца пријаве.

У погледу радње од 25.03.2016.године (извршене заједно са окр. „ЖЖ“) није апсолутно утврђено, нити идентификовано возило беле боје, НН рег. ознаке, којим је управљао НН возач. Из самог снимка се очигледно види да возило „Пикап“, које је наводно извршило претицање теретног возила са почетка снимка у месту Заграђе, није исто возило које је након 8 км заустављено од стране пријављеног „ЖЖ“ у месту Разлика се уочава по кровним носачима. Возило „Пикап“ врши претицање теретног возила на раскрсници, која радња је дозвољена,

- бранилац окривљеног „ЕЕ“, адвокат Иван Ћаловић наводи да је суд пресуду засновао искључиво само на основу садржаја извештаја о комуникацији (јер сведок није саслушан), а извештај је препун закључака лица које је вршило препис. Нејасно је и да ли је у питању једна или више новчаница, па је било неопходно саслушати лице које је било заустављено у спорној ситуацији,

- бранилац окривљеног „ЖЖ“, адвокат Слободан Николић, наводи да се према снимку од 25.03.2016.године, контрола возила „Пикап“ НН рег. ознаке и власника, врши у времену од 10:47 до 10:59, а не у време до 14,04 часова. Снимак негира наводе да је претицање било на пуној линији, већ на раскрсници са првенством пролаза, а по члану 57 став 2 тачка 3 ЗОБС је дозвољено претицање возила на раскрсници, на путу са првенством пролаза. Други „Пикап“ исте боје, који је контролисан није возило које је претицало на раскрсници.

Изрека пресуде под I тачка 12. (окр. „ЖЖ“ и окр. „ЉЉ“) и тачка 13. (окр. „ЉЉ“)

- бранилац окривљеног „ЖЖ“, адвокат Слободан Николић, у жалби наводи да возач „ИИ1“ у транскрипцијама наводи да су камион возили и други возачи када није радио и због промене у фирми није се могао утврдити прекршај на дан контроле, због чега није поднета пријава, већ је издато упозорење за уредно вођење издавања потврда, за које радње није одговоран возач, већ аутопревозник. У изреци пресуде суд две радње возача („дужа вожња и скраћени одмор“ из претходног дана,

због чега се може радити о недељном одмору, а по пресуди времену о дневном одмору, радње које се међусобно искључују у истом временском периоду. По транскриптима возач је возио свега 1,13 часова, на дан контроле започео је са вожњом у 7,45 часова, контролисан у 8,58 часова, па је немогућ прекршај.

- бранилац окривљеног „ЉЉ“, адвокат Драган Ранђеловић, наводи да суд није утврдио постојање наведеног прекршаја, нити да је окривљени „ЉЉ“ тражио и захтевао поклон или неку другу корист, односно поклон примио. Сведок „ИИ1“ је изјавио да приликом предметног догађаја није био у прекршају, да су му полицајци након контроле да ли је прекршај или не вратили тахографске траке и пустили га да иде, јер није у прекршају. Сведок је истакао да није возио 11-12 сати, већ максимално 2 сата.

Изрека пресуде под II, тачка 1. (окривљени „ЗЗ“), тачка 2. (окривљени „ЖЖ“ и „ЗЗ“), тачка 3. (окривљени „ЗЗ“ и „ЈЈ“) и тачка 4. (окривљени „ЉЉ“ и „ЖЖ“).

- бранилац окривљеног „ЗЗ“, адвокат Слободан Николић, у погледу радње под тачком 1. указује да није тачно да је „ЗЗ“ вршио контролу према возачу, „што је потврдио сведок „ЈЈ“ на главном претресу“,

- заједнички бранилац окр. „ЖЖ“ и окр. „ЗЗ“, адвокат Слободан Николић, указује у вези радње у ноћи између 18/19.05.2016.године (три радње, описане под тачком 2.), да се на снимцима камера не види пролазак возила на семафору, укључивањем ротационог светла у циљу заустављања овог возила није доказ прекршаја возача, сведок „КК1“ иако тестиран, враћена су му документа и потврдио је да је у моменту проласка кроз семафор било зелено светло, промена светла у жуто.

У погледу радње извршене у периоду од 2,12 до 2,19 часова и контроле возача „ЛЛ1“ се указује да је возач пуштен без пријаве, возач је полицији дао исказ да није био у прекршају и да није дао новац и да му нико ништа није тражио, на снимку нема доказа који се наводе у пресуди.

У погледу радње извршене у периоду од 2,54 до 3,58 часова, НН возило је затечено заустављено на бензинској пумпи, нема уочавања прекршаја претицања возила због чега возач није процесуиран. Снимак је неподобан за идентификацију прекршаја и возила.

У погледу радње извршене 04.05.2016.године, под тачком 3, жалбом браниоца окривљеног „ЗЗ“ се указује да се на снимку не види претицање, нема неиспрекидане линије и возила „Нива“,

- бранилац окривљеног „ЈЈ“, адвокат Иван Ћаловић, у жалби указује да се исказ сведока „ЉЉ1“ дат пред јавним тужиоцем и судом у битном разликује у односу на снимак, будући да се на снимку не уочава прекршај о коме се изјашњава сведок,

- бранилац окривљеног „ЖЖ“, адвокат Слободан Николић, у погледу радње под тачком 4. наводи да у пресуди стоји шлеп возило, а да се према члану 2 став 2 тачка 8 Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима

не примењује на ова возила, па самим тим нема ни прекршаја. Ускраћивање одмора се може доказати само тахографом.

- бранилац окривљеног „ЉЉ“, адвокат Драган Ранђеловић у погледу тачке 4. наводи да не постоји прекршај од стране НН возила. Чланом 2 став 2 тачка 8 Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима је прописано да се одредбе закона не примењује на посаду возила која обавља друмски превоз специјалним возилима за превоз оштећених и неисправних возила, а која се користе до 100 км од седишта, односно огранка превозника, а у изреци је утврђено да су окривљени зауставили црвени камион са сивим шлепом НН регистарских ознака, те исти нису предузели службену радњу како би се НН возач санкционисао за подношење прекршајне пријаве и учињени прекршај из члана 61 став 1 тачка 6 поменутог Закона.

Насупрот наводима изјављених жалби бранилаца окривљених, Апелациони суд налази да је чињенично стање правилно и потпуно утврђено правилном оценом свих изведених доказа како појединачно, тако и у међусобној вези, као и правилном оценом одбрана окривљених, сходно чл.419 ст.2 ЗКП.

Изјављеним жалбама се не указује на неке нове чињенице и околности које првостепени суд није имао у виду, већ се само даје сопствена оцена изведених доказа различита од оцене коју је дао првостепени суд, при чему формална одбрана окривљених изводи другачије закључке у вези радњи окривљених од закључака које је извео првостепени суд.

Најпре, стоји чињеница на коју се указује изјављеном жалбом браниоца окр. „ГГ“, адвоката Зорана Спасовића, да је у изреци пресуде под I тачка 3, погледу времена наведено од 9,36 до 0,43 часа, иако је требало да стоји од 9,36 до 9,43 часа, али је у питању очигледна грешка у писању пресуде која нема карактер какав му придаје подносилац жалбе.

Такође, неосновано се жалбом браниоца окривљеног „ЖЖ“, адвоката Слободана Николића, у погледу радње под II тачка 4, тврди да се ради о шлеп возилу на које се не примењују одредбе Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима, будући да из материјалних доказа произилази да је у питању сива церада на црвеном камиону, те да није реч о шлеп возилу.

У погледу радње под I изреке тачка 9, правилно је утврђено да је возач учинио прекршај из чл.332 ст.1 тач.53 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, који прекршај су окривљени уочили прегледом докумената (исправе о превозу робе, тахографског листића), а што је признао и сам возач, испитан као сведок, о чему је првостепени суд дао јасне и довољне разлоге који се не доводе у сумњу изјављеним жалбама.

Наводима изјављених жалби да се на снимцима не виде окривљени, да се не види да ли је у питању новац и који новац, да се не виде прекршаји, да су сведоци негирали постојање прекршаја (у ситуацијама када су их негирали), да су возачима предочавани непостојећи прекршаји и да полицајац који стоји изван возила нема увид шта ради други полицајац, не доводи се у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, о чему је првостепени суд дао јасне и за овај суд прихватљиве разлоге, образлажући на који начин је ценио изведене доказе појединачно, а потом и у

међусобној вези, а полазећи од тога да се у транскриптима разговора налази управо оно што је видљиво на снимцима.

Наиме, свим изјављеним жалбама се оспорава да су возачи као учесници у саобраћају извршили прекршаје због којих би морала бити поднета прекршајна пријава и с тим увези се изводи закључак да уколико су окривљени примили поклон нису извршили кривично дело за које су оптужени. Према ставу изјављених жалби бранилаца окривљених, да би постојало кривично дело примање мита из члана 367 став 1 КЗ, потребно је да је извршен прекршај у саобраћају, да су окривљени захтевали поклон, да су даваоци мита дали поклон, те да окривљени као службена лица саобраћајни полицајци у ОСП СПИ ..., нису процесуирали учињене саобраћајне прекршаје.

Овакав став изражен у изјављеним жалбама се не може прихватити као правилан, најпре полазећи од тога да окривљенима оптужним актом није стављено на терет да су захтевали поклон, што је једна од алтернативних радњи извршења кривичног дела предвиђених у чл. 367 ст. 1, већ да су примили поклон како у оквиру својих службених овлашћења не би извршили службене радње које би морали извршити.

Одредбом чл. 5 ст. 2 Правилника о начину вршења контроле и непосредног регулисања саобраћаја на путевима и вођењу обавезних евиденција о примени посебних мера и овлашћења („Сл.гласник РС“, бр. 69/2010, 78/2011, 31/2012, 37/2013-испр, 85/2014) је прописано да по уоченом саобраћајном прекршају односно другом деликту, полицијски службеник предузима активности на документовању и процесуирању учиниоца тог прекршаја односно деликта.

Кривично дело примање мита из чл. 367 ст. 1 КЗ је свршено самим примањем поклона, па није неопходно да се службено лице уздржи од вршења службене радње коју је морало предузети. У свим конкретним случајевима, ближе описаним у изреци првостепене пресуде, саобраћајни полицајци су уочили извршени прекршај, што је био разлог да зауставе возила и предузму радње контроле возача или возила. Чињеница је да окривљени нису документовали уочене саобраћајне прекршаје нити су процесуирали учиниоце тих прекршаја, али ове радње нису предузели управо због примљеног поклона, на који начин су остварили објективне елементе овог кривичног дела. По оцени Апелационог суда, на супрот изјављеним жалбама, чак и у ситуацији да су возила у налозима за извршење службеног задатка евентуално уписали као контролисана, али да услед примања поклона учиниоце прекршаја нису процесуирали, били би остварени елементи овог кривичног дела.

Тачно је да кривично дело примање мита не постоји без давања мита али је погрешан став бранилаца окривљених изражен у изјављеним жалбама, да чињеница да даваоци мита нису процесуирани нити оглашени кривим за то кривично дело, дерогира постојање кривичног дела примање мита. Чињеница давања мита је претходно питање за постојање кривичног дела примање мита из чл. 367 КЗ, које може решити и поступајући суд у кривичном поступку против учинилаца кривичног дела из чл. 367 КЗ, тако да није нужно постојање правноснажне пресуде против даваоца мита, како се то погрешно наводи изјављеним жалбама. Саобраћајни прекршаји у виду невезивања појаса, претицања на пуној линији се доказују сведоцима, а као сведок се јавља други полицијски службеник из патроле, међутим, у конкретном случају сви

окривљени су поступали као саизвршиоци свесни заједничког деловања учествовањем у радњи извршења и свесни подељених улога, тако да се полицијски службеник који није непосредно примио поклон саглашавао са радњама другог саизвршиоца и учествовао у подели примљеног поклона, управо у циљу да се не докаже постојање прекршаја у коме би исти морао бити сведок, па су без утицаја наводи жалбе којима се указује да један полицијски службеник стоји ван возила.

Такође, вредност поклона није од значаја за постојање овог кривичног дела, а да је реч о новцу, као платежном средству, правилно је утврђено, тако да су оцењени као без утицаја, наводи жалбе да у појединим случајевима није утврђен тачан износ поклона.

Следствено томе, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, како по питању објективних, тако и субјективних елемената, правилно је примењен кривични закон када су окривљени оглашени кривим да су извршили продужена кривична дела примање мита у саизвршилаштву из чл. 367 ст. 1 КЗ у вези чл. 33 и 61 КЗ, на начин као у изреци пресуде (при чему је првостепени суд пропустио да чл. 367 ст. 1 КЗ доведе у везу са чл. 61 КЗ, што није било од утицаја на законитост пресуде, имајући у виду да у том делу није било изјављених жалби, те да је јавни тужилац прихватио конструкцију продуженог кривичног дела иако је окривљенима ставио на терет кривична дела примање мита из чл.367 ст.1 КЗ, као самостална кривична дела, као и да су окривљени „33“ и „ЖЖ“ извршили по једно продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из чл.359 ст.1 у вези чл.33 и 61 КЗ, а окривљени „ЈЈ“ и „ЈЉ“ по једно кривично дело злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из чл.359 ст.1 КЗ у вези чл.33 КЗ, за своје чињеничне и правне закључке је дао довољне и јасне разлоге које прихвата и овај суд, па су изјављене жалбе по основу повреде кривичног закона оцењене као неосноване.

Неосновано се изјављеним жалбама браниоца окривљених „ЂЂ“ и „ДД“ указује да су у појединим случајевима окривљени примили поклон након неизвршења службене радње коју су морали извршити, те да се евентуално може говорити о кривичном делу из чл.367 ст.4 у вези ст.1 КЗ, будући да је првостепени суд правилно утврдио да су полицијски службеници били мотивисани примањем мита да не би предузели остале радње које су били у обавези да предузму након уоченог прекршаја (активности на документовању прекршаја и подношење прекршајне пријаве), да су својим држањем наводили возаче да дају мито (о ком *modus operandi* се изјаснио окривљени „ББ“), па чињеница да се на појединим снимцима види да је мито дат након повраћаја докумената возачу, не доводи у питање закључак првостепеног суда да је реч о кривичном делу за које су оглашени кривим, а не о његовом привилегованом облику из става 4 члана 367 КЗ.

Осим тога, по оцени Апелационог суда, и у случају да су окривљени неку од радњи за које су оглашени кривим у саставу продуженог кривичног дела примање мита из чл.367 ст.1 КЗ у вези чл.33 и 61 КЗ, извршили тако што су примили мито како не би извршили радње које не би смели да изврше (нпр. примили мито да не би писали пријаву за прекршај који није утврђен), радило би се о облику предметног кривичног дела из става 2, а не о повреди радне дужности, како то неосновано истиче у жалби адвокат Слободан Николић, што не било од утицаја на правну квалификацију, јер се продужено кривично дело квалификује по најтежем облику од учињених дела у његовом саставу.

Испитујући одлуку о казни која се побија жалбама јавног тужиоца и бранилаца окривљених, Апелациони суд налази да је првостепени суд приликом доношења одлуке о врсти и висине казне према окривљенима имао у виду све околности у смислу чл.54 КЗ, које су од значаја да казна буде мања или већа, па је од олакшавајућих околности свим окривљенима ценио да нису осуђивани, осим окривљеног „ГГ“, које раније осуде нису цењене као отежавајућа околност, с обзиром на протек времена од осуде, њихове личне и породичне прилике, да су родитељи и то окр. „ЂЂ“ и окр. „ИИ“ по троје деце, окривљени „ВВ“, „ЂЂ“, „ЕЕ“, „ЖЖ“, „ЗЗ“, „ЈЈ“ по двоје деце, окривљени „ГГ“, „ДД“ и „ЉЉ“ по једно дете, окривљеном „ЗЗ“ лоше здравствено стање, као и чињеницу да су „ЗЗ“ и „ЂЂ“ пензионери, којим околностима је дао значај нарочито олакшавајућих околности у смислу чл.56 тач.3 КЗ, које оправдавају ублажавање казне испод законом прописаног минимума код кривичног дела из чл.367 ст.1 КЗ (било да је у питању појединачна казна код кривичних дела извршених у стицају или самостална казна), уз урачунавање временаведеног у притвору у смислу одредбе чл.63 ст.1 КЗ. Имајући у виду личност окривљених првостепени суд је правилно одредио да се изречене казне затвора окривљенима имају извршити у просторијама у којима станују, сагласно одредби чл.45 ст.5 и 6 КЗ, с обзиром на њихову личност, ранији живот и држање после учињеног дела налазећи да ће се на овај начин остварити сврха кажњавања.

Жалбом јавног тужиоца се наводи да је првостепени суд дао превише значаја класичном животним околностима везаним за личне и породичне прилике окривљених, број деце и да су двојица окривљених пензионери, што то не заслужује, као и да је окривљени „ЗЗ“ лошег здравственог стања, али уопште не утврђује на основу које медицинске документације и на који начин се испољава његово лоше здравствено стање. Првостепени суд је, према наводима жалбе, пропустио да цени упорност у извршењу кривичних дела и број радњи у којима су учествовали окривљени, па претходно утврђене казне затвора апсолутно не одговарају степену кривице и тежини извршених кривичних дела, па самим тим и јединствене казне затвора код окривљених. Жалбом се наводи да не постоје законски услови да се одреди да се казна затвора издржавају у просторијама у којима окривљени станују уз примену електронског надзора, с обзиром да нису испуњени услови за извршење такве казне затвора јер степен кривице окривљених, имајући у виду све околности под којима су кривична дела учињена, нису такви да се може очекивати да ће се на тај начин остварити сврха кажњавања.

Изјављеним жалбама бранилаца окривљених се указује да је, имајући у виду олакшавајуће околности које су правилно утврђене и чињенице да на страни окривљених не постоје отежавајуће околности, суд могао изрећи и блаже казне којом би се испунила сврха генералне и специјалне превенције.

Апелациони суд, као другостепени, изјављене жалбе јавног тужиоца и бранилаца окривљених по основу одлуке о казни оцењује као неосноване, налазећи да је првостепени суд правилан значај дао олакшавајућим околностима на страни окривљених, те да је суштински приликом доношења одлуке о висинама казни имао у виду бројност радњи извршења код окривљеног „ББ“, „ЗЗ“, „ЖЖ“, „АА“, „ИИ“, „ВВ“, „ЉЉ“ и „ЂЂ“, иако их формално није ценио као отежавајуће околности. Изречене казне затвора, као у изреци првостепене пресуде, су нужне и довољне да се у свему постигне сврха кажњавања у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција,

сходно чл.4 и 42 КЗ, и адекватне су тежини извршених кривичних дела и степену кривице окривљених, а према окривљенима којима је одређено да се казне изврше у просторијама у којима станују, правилно је првостепени суд нашао да се сврха кажњавања може остварити и на тај начин и да није нужно издржавање казне у заводу за извршење казне затвора.

Насупрот наводима жалбе јавног тужиоца, Апелациони суд налази да је окривљенима правилно изречена мера безбедности забрана вршења полицијског позива, делатности и дужности у трајању од 1 (једне) године, у смислу чл.85 КЗ, при чему се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, па како за остварење сврхе мере безбедности, односно отклањања стања и услова који могу бити од утицаја да учинилац убудуће не врши кривична дела није нужно изрицање наведене мере у дужем трајању, како се то неосновано предлаже жалбом јавног тужиоца, иста је у том делу оцењена као неоснована. Неосноване су и жалбе браниоца окривљеног „ЂЂ“, адвоката Бисеније Лазаревић и заједничког браниоца окривљених „ЖЖ“ и „ЗЗ“, адвоката Слободана Николића, које су изјављене по овом законском основу, без навођења разлога за побијање пресуде по овом основу, при чему су изречене мере довољно образложене (како се то неосновано наводи у жалби браниоца окривљеног „ЂЂ“).

Правилна је и одлука о одузимању имовинске користи која се побија жалбама бранилаца окривљеног „ЂЂ“, адвоката Бисеније Лазаревић и заједничког браниоца окривљених „ЖЖ“ и „ЗЗ“, адвоката Слободана Николића, с обзиром да нико нема право да задржи имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела, сходно чл.91 КЗ, а у жалбама нису садржани разлози за побијање пресуде по овом законском основу, док навођење у жалби да у изреци пресуде у односу на окривљеног „ЖЖ“ није утврђено када је прибављен износ од 2.000,00 динара, је без утицаја на законитост и правилност пресуде у том делу.

Правилна је и одлука о трошковима кривичног поступка која се неосновано побија изјављеним жалбама бранилаца окривљених без навођења конкретних разлога за побијање пресуде по овом законском основу, нашао другостепени суд не пази по службеној дужности.

Са напред наведених разлога Апелациони суд је, на основу одредбе чл.459 и чл.457 ЗКП, одлучио као у изреци.

**Записничар,
Тамара Миљивојевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Милевка Миленковић,с.р.**

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Крагујевцу, као суду трећег степена, само у односу на окривљеног „ЈЛ“ и окривљеног „КК“.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**